HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnáva."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo 28. | Sobota (Saturday) 9. července (July) 1977 | Cena 25 centů

K SVÁTKU SVATÝCH CYRILA A METODĚJE, VĚROZVĚSTŮ SLOVANSKÝCH

Na Velehradě, bratři ze Soluně,
Cyril a Metod, kázali nám spásu;
ochranu skytli v církvi svatém lůně,
učili národ znáti ctnosti krásu.
Od doby té nám světlo víry plane:

Jazykem rodným Boží chválu pěli,
mateřskou řečí knihy svaté psali;
získali láskou Kristu národ celý,
život nám na vše věky zachovali.
Nezhyne rod, jenž věřit neustane:

Dědictví otců, zachovej nám, Pane!

ENGLISH SECTION INSIDE

Velehradský poutní chrám Nanebevzetí Panny Marie, jehož barokní stavba je z konce 17. a začátku 18. stol. (1681—1710).

VELEHRAD

KARDINÁL DR. FRANTIŠEK TOMÁŠEK

Prof. Felix Mikula:

Trvalo déle než rok než papež Pavel VI. dne 1. června 1977 celému světu oznámil, že už vloni včlenil do sboru kardinálů nynějšího pražského ordináře, biskupa Františka Tomáška. — Jde věru o událost, kterou nestačí pouze vzít na vědomí. Žádá naopak, abychom opětovně uvažovali nad jejím obsahem a dosahem.

Dějinným unikátem je už skutečnost, že nový kardinál není vůbec ve své vlasti sídelním biskupem. V Praze, na uprázdněném stolci sv. Vojtěcha, je pouze "apoštolským administrátorem". Znamená to podle církevně-právní interpretace, že by kdykoliv postoupil své místo a pravomoc platně jmenovanému sídelnímu arcibiskupovi. (V blízké době se tak jistě nestane; zatím vázne dohoda mezi čsl. vládou a Vatikánem o obnovení uprázdněných skoro všech biskupských stolců.

Cítím povinnost doplnit především životopis nového kardinála, a to hlavně podle redaktorských zápisků z doby působení ve Svobodné Evropě.

V tomto ohledu zůstaly hodně dlužny např. pražské "Katolické Noviny" z 12. června. Přinesly sice zprávu o povýšení ordináře, vybraly kvůli tomu i fotografii, na které se biskup Fr. Tomášek mladistvě a spokojeně usmívá, ale v stručném životopise pomlčely o létech šikanování a strádání, která následovala po jeho biskupském svěcení.

Už samotný životopis nového kardinála vrhá světlo jednak na jeho vzácnou osobnost, jednak na dusivě nepříznivé ovzduší, ve kterém musí doslovně bojovat o bytí a nebytí "bojující Církev" na území Československa.

S dr. Fr. Tomáškem jsem se setkal poprvé v životě 28. září 1963 v Římě, když jsem přijel na Koncil ve funkci redaktora. — Ten den (byla sobota) shromáždili se všichni čsl. účastníci Koncilu v čsl. koleji Nepomucenum. Frant. Tomášek, světící biskup olomoucký, sloužil v 10 hod. mši svatou. Bohoslovci zpívali známou píseň k patronům vlasti "K oltáři Páně...". — Po mši pan biskup předložil Bohu zvláštní prosbu za vlast a za sjednocení všech křest'anů. — Hned před kaplí jsem se mu představil. Věru mi něžně položil pravici kolem šíje se slovy: "A tak... to jste tedy Vy... dobře poznávám Váš hlas... Vaše kázání a proslovy jsou pro nás balzámem".

Život našeho kardinála ve stručném podání. — Jeho nevšední osobnost se utvářela a mohutněla už od útlého dětství v zápolení s těžkým životem.

Narodil se ve Studénce u Nového Jičína 26. června 1899. (Je mu tedy už 78 let). — Jeho otec, učitel, navždy opustil rodinu r. 1906. Jeho manželce Zdeňce bylo teprve 32 let, ale byla už matkou šesti dětí, ve věku od šesti měsíců do osmi let! (R. 1965 přesídlila maminka se synem do Prahy. 6. ledna 1969 bylo jí 95 let. Rok její smrti není mi znám.)

Roku 1918—22 absolvoval Frant. Tomášek bohosloví na fakultě v Olomouci. Na kněze ho vysvětil arcibiskup Cyril Stojan (na jehož blahořečení se všichni těšíme) 5. července 1922. — Novosvěcenec byl kněz ušlechtilý a inteligentní. Proto přednášel na olomoucké fakultě katechetiku a pedagogiku; před válkou jako docent a r. 1947—1950 jako mimořádný profesor.

R. 1948 dolehla na vlast vláda komunismu. Bez souhlasu této vlády (ale s vědomím Svaté Stolice) byl František Tomášek 12. října 1949 metropolitní kapitolou zvolen za biskupa a hned následující den vysvěcen. Jeho "titulárním síd-

(Dokončení na str. 12)

Sloupek informací

O "CARSKÉ" NÁVŠTĚVĚ VE FRANCII, K NEZÁVISLOSTI DŽIBUTI A Z ČSR

Po příletu do Paříže byl podle tamních zvyklostí přivítán jako hlava státu sto jedním dělovým výstřelem. Žádný ho netrefil a tak nám zůstane ještě nějakou dobu zachován: Leonid Brežněv, generální tajemník komunistické strany Sovětského svazu a předseda prezídia Nejvyššího sovětu tamtéž. Západní novináři, at' již evropští nebo zvláště američtí se podivovali, že při různých podepisovačkách, kterých se u příležitosti státní návštěvy ve Francii dopustil, trval Brežněv na tom pořadí svých funkcí: nejdříve šéf partaje, pak teprve hlava státu. Zřejmě se nevyznají ve vysoce promyšleném bolševickém protokolu, v němž stranické úřady vždycky kralují nade všemi ostatními.

* * *

V časopise KVĚTY č. 29 byla právě před rokem — 15. července 1976 —) zveřejněna fotokopie dopisu, který byl z pražského Hradu dne 16. října 1975 poslán "Základní organizaci KSČ a Jednotnému zemědělskému družstvu Čs. lidové armády" v Kralovicích, okres Plzeň-sever. Jeho hlavička praví: "Dr. Gustáv Husák, generální tajemník ÚV KSČ. prezident ČSSR".)

* * *

Velmi rozšířený a vlivný západoněmecký týdeník "DER SPIEGEL" nadepsal zprávu o návštěvě sovětského hosta ve Francii "Brežněv v Paříži: protiváha ke Carterovi". Americký TIME byl (ve stejné věci) podle mého názoru přesnější. Psal o "Návštěvě drsného cara" (Visit from a Rude Emperor — přičemž to "rude" se dá přeložit všelijak . . .)

Píši o Brežněvově návštěvě ve Francii, protože byla první na Západě po jeho zvolení hlavou sovětského státu — a protože nám leccos prozrazuje o momentálním mentálním stavu vůdce ruských bolševiků a jejich poměru k novým proudům v komunistickém hnutí.

Normální host "darovanému koni na zuby nekouká". V Paříži věděli, že Brežněv má rád auta a tak mu darovali hned dvě. Takové "přespolní" — značky Matra-Simca-Ranch a velmi sportovní — Matra-Šimca-Bagheera. Soudruh host se však rozčílil, že jsou nabarvena zeleně — a tak se honem rychle musela přebarvovat na modro.

Normální host respektuje program návštěv a setkání, který hostitel připravil. Brežněv na to kašlal a mimo jiné si našel čas navštívit nového starostu Paříže Jacques Chiraca, který je těžkou konkurencí hostitelského prezidenta Giscarda.

Když byl Leonid Brežněv v Paříži naposled — v říjnu 1971 — jel po Champs-Elysées v otevřeném voze a po obou stranách nejslavnějšího bulváru francouzského hlavního města jásaly davy. Tentokrát byla policie v nejpřísnějším pozoru a na několika místech spalovaly demonstranti sovětské rudé vlajky. Bývalý sympatizér s komunisty, filosof Jean-Paul Sartre svolal do divadla "Recamier" protibrežněvovskou schůzi, na níž představil několik sovětských disidentů-emigrantů jako "bojovníky proti sovětskému režimu".

Generální tajemník komunistické strany Francie Georges Marchais prý odmítl setkat se s Brežněvem. Myslím si, že touha po nesetkání byla oboustranná. Marchais je toho času jedním z vedoucích představitelů "eurokomunismu", který je Moskvě trnem v oku (viz H.N. z minulého týdne).

Příští státní návštěva Leonida Brežněva platí Německé spolkové republice. Jistě se zase něčemu přiučíme.

□

NOVÝ AFRICKÝ STÁT

Je jím od 27. června Džibuti. Kvadrátovými mílemi ještě menší než New Hamshire, obyvatel něco přes 200.000, průměrný roční příjem na osobu $50.00. Prakticky žádný průmysl, zemědělství na nejnižší úrovni, zahraniční obchod skoro nulový. V referendu z roku 1967 se většina domorodců vyjádřila pro další spojení s Francií, jejíž koloniální součástí byla jejich země 115 let; loni v květnu se pak skoro sto procent vyslovilo pro samostatnost. A tak ji tedy mají. V Africe — na rozdíl například od zemí střední a východní Evropy, třeba Československa — "hlas lidu" něco platí.

Milý čtenáři, podívej se na mapu Afriky a pak Ti bude jasné, proč vůbec dávám znovu do Sloupku Džibuti (H.N. 28. 5.). Je to zemička, která docela na jihu Rudého moře hlídá východ do Indického oceánu. Její nový prezident Hassan Gouled skoro 30 roků "bojoval" za nezávislost země. Poslední zprávy říkají, že ted' z toho má "studené nohy". Jak dál bez peněz, které sem pumpoval francouzský koloniální pán? Jak dál v sousedství Somálska a Etiopie, pro které je přístav Džibuti životně důležitý — a které jsou až na kraj znepřáteleny?

Somálsko, nezávislé od roku 1960, se v posledních letech stalo důležitou sovětskou základnou na východním pobřeží Afriky (H.N. 31. 7. 76). Před několika málo měsíci se SSSR začal ucházet i o Etiopii (H.N. 7. května). A to může ted' být pěkná mela. Výjimečně v ní nebudou angažováni "američtí imperialisté" — leda že by si komunističtí propagandisté něco takového vymysleli, což nelze nikdy vyloučit.

Zůstává ovšem otázka, kdo bude kontrolovat východ do Indického oceánu. Džibuti je jeden z klíčů.

□

Z ČESKOSLOVENSKA

Novinář má sloužit národu, z něhož vzešel, poctivými informacemi a komentáři. Jestliže se rozhodne, že jeho vlastní svědomí, a pravdy, ku kterým důsledným sledováním všech přístupných pramenů přišel — jsou ničím, a že je "prospěšnější" podřídit se nějaké ideologii — pak je jen nehodným sluhou . .

Takoví a podobní sluhové se ve dnech 17. a 18. června sešli v Praze na VII. sjezdu "Československého svazu novinářů". Celkem 4.762 osob se v dnešním Československu přiznává k tomuto řemeslu, 337 z nich "sjezdovalo". O jejich zaprodanosti vás bude nejlépe informovat citát ze závěrečné rezoluce.

Říká se v ní, že "zavazuje novináře k ještě všestrannějšímu osvětlování historického poslání vedoucí síly naší společnosti, Komunistické strany Československa. Poukazuje na to, že největší zbraní v boji s buržoazií je pravda, pravdivý obraz o přednostech a síle reálného socialismu, o životních jistotách našich občanů — i pravdivé zobrazování života pracujícího člověka v kapitalistických zemích".

Poslouchá se to hezky, ale je to lež. "Pravdy reálného socialismu" poznali velmi mnozí z našich čtenářů například při celních prohlídkách na pražském letišti či na hranicích ČSR, kde se jim št'ouralo v zavazadlech, jestli nevezou třeba nějakou "závadnou" literaturu ve formě "Sears" — katalogu zboží, nebo TIME a NEWSWEEKU. Nehledě k tomu, že k "zobrazování života pracujícího člověka v kapitalistických zemích" jsou za reportéry v komunistických novinách povoláni lidé, kteří již předem mají určeno, že smějí vidět jen "slums", nouzi a bídu, které existují všude, i za zdmi Kremlu; na Západě jsou však "ideologicky" odůvodněny.

Druhá zpráva z Československa se týká toho, co bylo v amerických novinách z 1. července označeno za jakousi "amnestii" pro uprchlíky z ČSR po roce 1968. Nemám zatím československé noviny a tak to, co dále píši, berte s rezervou, sud'te opatrně.

Kdo prý je nyní — měla prohlásit Čs. tisková kancelář dne 30. 6. — "více než pět let mimo československé území, může dodatečně požádat o povolení k emigraci respektive o zrušení svého československého občanství". Odůvodnění je samozřejmě velmi "lidské". Jde prý o to, volně přeloženo, spojit rodiny, které by se chtěly vidět, aniž by narazily na nějaké administrativní potíže.

Řekněme si k tomu toto: Pokud jde o Američany, americké občany, "amnestie" Prahy pro ně neznamená nic, protože podle smlouvy předválečné ČSR a USA přijetí amerického občanství je automaticky zbavuje občanství československého. A kdyby Praha jednala opravdu v duchu Helsinek ze srpna 1975, neměly by být ve spojení rodin žádné potíže.

Jiné to je v případě ostatních států, které přijaly uprchlíky z Československa. Třeba Austrálie, Kanady, Švýcarska a dalších. Tam "zrušení československého občanství" stojí pěkné peníze v tvrdých valutách, o něž zřejmě Praze jde. Započítávají se i peníze za maturitu na střední škole a ovšemže i školné za doktoráty a podobné diplomy.

Již jen první pohled na "amnestii" Prahy říká: jde jim o tvrdou měnu, přikrytou frázemi humanity. —

* * *

Poslední informace není z ČSR, ale z "Chicagolandu" o jednom Čechovi (Moravanovi, abych byl přesný), J. V. Chalupovi, který sem přišel s majetkem "kostelní myši" a časem s třemi syny. Četl jsem v CHICAGO DAILY NEWS z 30. června, že byl nyní zvolen "předsedou Středo-amerického výboru mezinárodního bankovnictví".

Dr. Chalupa ("Joe" pro Američany, "Vlastík" pro přátele") — je člověk, který dokázal, že máme svoje místo v americké společnosti. Domnívám se, že jeho volba do tak významné funkce ukazuje, že každý z nás má možnost — jestliže chce a umí — dostat se v této exilem vynucené skutečnosti dopředu a nahoru.

Dr. V. J. Chalupa je generálním tajemníkem Čs. Národní Rady Americké.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", československé kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

July 9, 1977 — Vol. II, No. 28.

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road

Cicero, Illinois 60650

Volejte 656-4477

Ptejte se na

p. PAVLA SVAČINU

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC 6608 WEST CERMAK ROAD. BERWYN SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A MNOHOLETÁ ZKUŠENOST Též služby PŘEKLADATELSKÉ u soudu, doklady, formuláře (zejména Americké občanství) VOLEJTE: 795-7100

Velké svízele americké permisivní společnosti

Chicago. — Američané si s nevídanou důkladností odstranili ze svých veřejných škol jakoukoliv zmínku o Bohu, zároveň s modlitbou a tradiční mravností, v domnění, že jejich děti tak budou osvobozeny od všeho strachu, od pocitu viny a zhoubných předsudků, od braní ohledu na druhé lidi ve svém shonu po penězích a po požitku, jakož i od otroctví zastaralých mravních zásad, a že se tak plně rozvinou a stanou rozumnými, takže z nich budou opravdoví geniové. Dnes však začínají sklízet hořké ovoce svých omylů.

Sedmnáctiletá svobodná matka Barbara Avery se chtěla zúčastnit večerní zábavy, dávané v jejím bloku městských bytů. Nemohla však nalézt nikoho, kdo by mezitím dohlédl na její měsíční dceruška Tomiku. Vyřešila tedy svůj problém velmi moderně: vzala svou dcerku a s druhého poschodí ji shodila odpadkovou šachtou dolů. Mrtvé nemluvně pak asi bylo druhý den rozdrceno ve sběrném trucku na odpadky.

Ve škole státní polepšovny pro 7 až 16leté chlapce v Rochesteru, N.Y., byl mladistvými zlotřilými chovanci zavražděn 13letý David Smith z Bufgalo, protože odmítl podrobit se "pohlavnímu zasvěcení" do jejich klubu. Pachatelé této vraždy už byli zjištěni.

Podle právě vyšlé studie Richarda C. Levyho "Wife Beating — The Silent Crisis" asi 28 milionů, tedy více než polovina amerických vdaných žen je od svých manželů tělesně bito. Opravdu surově je podle policejních statistik každoročně zbito na 4.7 milionu Američanek, což činí 10 procent z 47.5 milionu vdaných žen v USA. Tento počet prý je "konservativní", protože nejsou hlášeny policii všechny případy surového zbití. Tento barbarský zjev neexistuje jen u Mexikánů, kteří zcela běžně zacházejí se svými ženami surově, nýbrž stejně často existuje i v ostatních národních skupinách, včetně čistokrevných anglosaských Američanů. Stejně existuje mezi bohatými a chudými, katolíky i nekatolíky, demokraty a republikány. Toto barbarství se zdá neuvěřitelné ve společnosti, která hlásá plnou rovnost všech lidí a chce zajistit všem ničím neomezenou svobodu.

Asi v polovině manželství, soudně rozloučených každým rokem (asi 1.6 milionu), je bití ženy aspoň jedním z důvodů rozluky. Levy ve své studii charakterisuje takto typického manžela, který bije svou ženu: 1. sám za svého dětství byl často surově zbit; 2. často byl svědkem násilí mezi oběma rodiči; 3. rád se účastnil rvaček v barech a hospodách; 4. oženil se z nutnosti s otěhotněným děvčetem; 5. vypije velké množství alkoholických nápojů.

U.S. vláda chce dát prostudovat důkladně tento "syndrom dnešní Ameriky"; Kongres studuje návrh zákona, kterým by se poskytla finanční tříletá výpomoc ve výši 60 milionů dolarů 29 soukromým ústavům, poskytujícím byt a poradu ženám, s nimiž manželé surově zacházejí. Bitím žen se nemíní pouze občasné plesknutí přes ruku; v mnohých případech jde o zlomená žebra, přeražený úd, vyražené zuby, bodné či sečné rány, jiné krvácející rány, krví podlité oko, zbití pomocí řetězů, železných rour a drátů, stolů a židlí, polití žíravinou, násilné vlití gazolinu do úst, zkopání, zbití těhotné ženy do břicha atd. Asi 25 procent zbitých žen přiznalo, že jejich manžel s nimi surově zacházel v době těhotenství. Psychologové shledali, že manželé často bijí surově své ženy proto, aby tím zakryli svůj vlastní pocit méněcennosti. Surovost a násilí ve všech formách je totiž obyčejně projevem pocitu méněcennosti.

Ženám, s nimiž jejich manželé zacházejí surově, se dostane jen málo pomoci od policie a soudů. Muž je zavřen jen zřídka a vždycky je propuštěn do 24 hodin, aby pak mohl proti své ženě řádit ještě hůře než dříve. Soudci, nasáklí freudismem, považují bití žen za sociální problém a nikoliv legální a často předpokládají, že žena z masochistických sklonů je ve skutečnosti ráda, že ji její muž bije, protože považuje bití za projev zájmu a lásky!

Neméně závažný problém ve Spojených státech je také surové zacházení mnohých rodičů s malými dětmi, ačkoliv na druhé straně americká společnost si z dětí dělá modly a staré občany zatlačuje na pokraj.

Zdá se však, že v Americe aspoň část veřejného mínění už je unavena moderní permisivností. Protipotratová hnutí se vzmáhají; Dům representantů zakázal užívat veřejných peněz k placení potratových operací; vede se boj proti pornografii; organizace American Medical Association vede kampaň proti násilí a nemravnosti na televizi; začínají se ozývat nesměle hlasy, že do veřejných škol by měla být znovu zavedena modlitba, a že by se mělo vymáhat, aby se na obecných školách děti povinně naučili číst, psát a počítat; tajemník Zdravotnictví, školství a sociální péče prohlásil jménem celé Carterovy vlády, že je nutno učit naši mládež hledat jiné cesty pro vyřešení problému nechtěného těhotenství než je potrat, a zdůraznil, že vláda toto míní s plnou vážností a od této své politiky neustoupí.

Toto vše je ještě velmi málo, avšak snad nakonec se přece jen Amerika dá na lepší cestu.

PRODEJ

MAJITEL PRODÁ DŮM V BERWYNU

7 místností (3 ložnice) 1 místnost v podkroví — kuchyň v basementu. Zděná garáž na dvě auta. Rohový dům. 2347 So. Harvey Ave., Berwyn, Illinois.

Zvláštní zprávy Hlasu Národa

Z důvěryhodných pramenů jsme se dověděli, že v den kanonisace sv. Jana Nepomuka Neumanna rudé policejní oddíly uzavřely každý přístup do Prachatic. Autům nebyl dovolen ani průjezd městem, takže musila objíždět město Prachatice velikou oklikou. Děti všech škol měly v neděli 19. června povinný výlet z města ven z obavy, aby s nimi v tento památný den nešli rodiče do kostela.

* * *

Z pražské Lidové demokracie v úterý 28. června 1977: KARDINÁLSKÉ INSIGNIE dr. F. TOMÁŠKOVI:

Řím: Papež Pavel VI. předal včera v pondělí 27. června pražskému apoštolskému administrátorovi dr. Františku Tomáškovi kardinálské insignie. (... ano, to je vše! — Zatímco:) Ve stejném čísle Lidové demokracie z 28. 6. je dlouhý článek O "VYSOKÉM VYZNAMENÁNÍ NDR br. J. PLOJHAROVI."

Slavnostní akt se konal na velvyslanectví Německé demokratické republiky v Praze, kde mimořádný a zplnomocněný velvyslanec NDR Gerd König odevzdal z pověření generálního tajemníka SED a předsedy státní rady NDR Ericha Honeckera čestnému předsedovi ČSL, poslanci FS br. J. Plojharovi zlatý Řád hvězdy přátelství mezi národy. Tento řád byl br. J. Plojharovi propůjčen na návrh politbyra ÚV SED z předsednictva ministerské rady NDR.

* * *

Jen několika slovy se mohl — i když katolický — avšak komunisty censurovaný tisk zmínit o velké poctě, které jmenováním Otce biskupa Tomáška kardinálem se dostalo nejen jeho osobě, ale i celé naší vlasti a jejím katolickým občanům.

Doufáme, že z této malé ukázky si uděláte správný obrázek, jak naší bratři a sestry ve víře jsou u nás doma "správně" informováni.

* * *

Sv. Jane Nepomuku Neumanne a patronové naší země, posilujte je, aby nezbloudili ze správné cesty, až do doby, kdy pravda Páně se vrátí do naší země.

Pozvání na piknik Klubu Domov a Spolku sv. Vojtěcha

Milí přátelé,

zveme vás, vaše rodiny, přátele a známé na rodinně přátelské posezení v zeleni blízké Forest Preserve "Ottawa Trail Woods", Grove, č. 4, v Lyons, kde letošního roku v **neděli 31. července**, pořádáme náš rodinný tradiční piknik pro všechny z nás, kteří se na dovolenou dosud nedostali, anebo se potřebují z únavné dovolené osvěžit.

Piknik začíná ve 12:00 hodin v poledne, kdy v polní kuchyni se začnou prodávat piknikové speciality jako opékané vuřty, párky, moravské klobásy, uzené s chlebem a okurkou atd.; u baru se začne "čepovat" chlazené pivo importované i zdejší, jako i ostatní oblíbené nápoje. K dostání bude i výborné domácí pečivo s kávou.

Jako každým rokem, můžete si na našem pikniku zahrát volejbal, děti v závodních hrách vyhrát nějakou tu "sladkou" odměnu a zpěváci si zazpívat z plných plic, aby je bylo slyšet až na nedaleké Harlem Ave, za doprovodu harmoniky Ludvíka Rafaje a klarinetu Bohuše Semeráda. Zabloudí-li mezi nás kytarista se svým naladěným strunovým nástrojem, anebo snad dokonce trampík s banjem, je už předem co nejsrdečněji vítán a díky či dokonce děkovný dopis mu bude zaslán (ovšem až po pikniku), podle zásady: ukaž, co umíš, a pak se uvidí!

Místo našeho letošního pikniku lehce najdete: pojedete po Harlem Ave. na jih až na 66., kde zatočíte doleva a velmi brzo po zatáčce na jižní straně 66. jsou "Ottawa Trail Woods — Grove #4", kde nás najdete.

Jelikož se poslední léta stává, že z našich Forest Preserves čím dále tím více mizí piknikové stoly a někdy je dokonce zázrak nějaký najít, (na důvody tohoto úkazu se neptejte nás, ale na příslušných místech městských zpráv), buďte tak hodní a přineste si s sebou židle, po případě skládací stolky, chcete-li mít jídlo servírováno jako v restauraci. Zkrátka vše, co potřebujete ke svému pohodlí, abyste se cítili jako "doma".

Nakonec — jako vždy — máme k vám prosbu: abyste o našem rodinném pikniku laskavě řekli známým a příbuzným a přišli s nimi mezi nás užít opravdu hezké, rodinné odpoledne v přírodě lyonské Forest Preserve.

Doufáme, že nás ani tentokráte sv. Petr nezklame a pošle nám pěkné počasí a tak se těšíme, že se s vámi všemi v Ottawa Trail Woods Grove #4 v neděli 31. července shledáme.

Srdečně celou naši krajanskou veřejnost za Klub Domov a Spolek sv. Vojtěcha zve

Otec Vojtěch Vít
kaplan českých bohoslužeb
Ferdinand Küssel
předseda Klubu Domov
Rudolf Solfroňk
předseda Spolku sv. Vojtěcha

Klub Domov z NSČK a Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ

srdečně zvou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK,

pořádaný

v neděli 31. července v lesní reservaci "Ottawa Trail Woods" — Grove #4
(Harlem Ave. a 66. v Lyons, Illinois)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- Speciality "piknikové kuchyně"
- Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- Volejbal — hudba — zpěv — závodivé dětské hry
- Přijďte všichni, kdo jste znaveni vedrem a chcete pookřát v přátelském ovzduší a v krásné Boží přírodě!

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

u příležitosti

STŘÍBRNÉHO JUBILEA

vysvěcení na kněze v Řádu Otců redemptoristů, které slaví náš milý syn a bratr

DP. JOSEF O. ADAMEC, C.SS.R.

v osadě "St. Mary's Church", Buffalo, N.Y.

Mnoho Božího požehnání k další Tvé práci na vinici Páně, přejí Tobě ze srdce matka a bratři:

Otto, Karel a Gerard se svými rodinami

Tomáš Špidlík:

Církev — Boží lid

Církev — to jsou kněží, říkávalo se kdysi. Dnes se mluví jinak: církev, to jsme my, Boží lid; kněží jsou cosi jako "úředníci" ve státu. Jsou ve službě lidu a musí se hlasu lidu podřídit. Tyto názory dnes uslyšíme často. Mluví se o demokratizaci církve, Druhý vatikánský sněm prý konečně provedl tu změnu, která se stala v civilní společnosti už v minulém století: přechod od pojetí monarchického k demokratickému.

Zastánci těchto směrů to ovšem schvalují, mají z toho radost. Současně si však trpce stěžují, že tato změna ještě nepronikla do smýšlení kleru, že se pořád zbožňuje tzv. institucionální církev, zatížená starými kanonickými předpisy a dogmatickými definicemi. Jediným opravdovým a živým zákonem církve by mělo být, jak říkají, jenom smýšlení Božího lidu.

Toto teoretické vyvětvení má ovšem hned také praktické důsledky. Tak např. vzdálení se od farnosti, v diecézi, v církvi. Hierarchická církev se postaví proti němu. Dojde k rozporům a pak k otevřenému konfliktu. Které straně mám dát za pravdu? Zastánci tzv. restrukturace (přebudování struktury) církve nejsou ani chvilku v pochybnosti. Samozřejmě, že má pravdu lid, spontánní hnutí. Kněží se mu mají přizpůsobit, aby vyjadřovali jeho víru, tj. víru pravé církve.

Jeden ze zastánců těchto názorů v řadách kléru dával své přesvědčení najevo i liturgicky. Na začátku mše stával kdesi vzadu mezi ostatními lidmi a nešel k oltáři dřív, dokud ho komunita — (společnost věřících) — nevyzvala, aby jejím jménem předsedal slavení eucharistie, lámání chleba. Kdosi k tomu poznamenal žertem, že by se v tom smyslu měla dát nová 'struktura' i papežskému požehnání na náměstí sv. Petra. Nejlépe by měli poutníci požehnat společně sv. Otce a on by pak jejich jménem požehnal zase je.

Ale nemáme nejmenší úmysl zesměšňovat a odbývat jen vtipem vážné teologické problémy dnešní doby. II. vatikánskému sněmu skutečně velice záleželo na tom, aby definoval církev

(Pokračování na str. 5)

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

DOBA "BĚHEM ROKU"

15. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty ukazuješ bloudícím světlo pravdy, — aby se mohli vrátit na správnou cestu. — Dej všem, kteří se hlásí ke křesťanství, — ať odmítají, co mu odporuje, — a usilují o to, co se s ním shoduje. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 30, 10-14)

Mojžíš řekl lidu: "Budeš poslouchat hlas Hospodina, svého Boha, abys zachovával jeho příkazy a nařízení, to, co je napsáno v knize tohoto Zákona, a obrátíš se k Hospodinu, svému Bohu, celým srdcem a celou duší.

Neboť tento příkaz, který ti dnes ukládám, není pro tebe příliš nesnadný a není tak daleko od tebe. Není na nebi, že bys musel říkat: 'Kdopak nám vystoupí do nebe, aby nám ho snesl, oznámil a my ho mohli zachovávat? Není daleko za mořem, že bys musel říkat: 'Kdopak nám překročí moře, aby nám ho přinesl a oznámil, a my ho mohli vykonávat?' Vždyť je ti slovo velmi blízké, je v tvých ústech a v tvém srdci, takže ho můžeš vykonávat."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM (Kol 1, 15-20)

Ježíš Kristus je věrný obraz neviditelného Boha, zrozený dříve než kdokoli z tvorů. On je vzor, podle kterého bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný: ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti — všecko je stvořeno skrze něj a kvůli němu. On je dřív než všechno ostatní a všechno trvá dále jen skrze něho.

A on je hlava těla, to je církve: stojí na začátku, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby v něm sídlily všechny dokonalosti v plné míře, a skrze něho že se sebou usmíří všecko tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že způsobí pokoj jeho krví prolitou na kříži.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKAŠE (Lk 10, 25-37)

Jeden znalec Zákona vystoupil a pokoušel Ježíše: "Mistře, co mám dělat, abych měl za podíl věčný život?"

Ježíš mu odpověděl: "Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?"

On mu odpověděl: "'Miluj Pána, svého Boha, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí' a 'svého bližního jako sám sebe'."

Řekl mu: "Správně jsi odpověděl. To dělej a budeš žít."

Ale on se chtěl ospravedlnit, a proto řekl Ježíšovi: "A kdo je můj bližní?"

Ježíš mu odpověděl: "Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti ho obrali, zbili, nechali tam ležet polomrtvého a utekli. Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho.

Ale když Samaritán přišel na své cestě k němu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil ho na svého mezka, zavezl do hostince a staral se o něho. Druhého dne vyňal dva denáry a dal je hostinskému se slovy: 'Postarej se o něho, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.'

Co myslíš, kdo z těch tří se zachoval jako bližní k tomu, který upadl mezi lupiče?"

Odpověděl: "Ten, který mu prokázal milosrdenství."

Ježíš mu řekl: "Jdi a jednej také tak."

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.

POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Dnes se pokládá i přepych za nezbytnost. Zklamání roste v přímé úměrnosti k naší neschopnosti získat věci, které považujeme pro své potěšení za nutné. Jedním z největších omylů dnešní doby je víra, že nečinnost a peníze jsou základním předpokladem štěstí. Je smutnou zkušeností, že nejvíc trpí frustrací právě lidé, kteří nemají co dělat a mají příliš mnoho peněz sami pro sebe. Práce ještě nikoho nezabila, ale starosti ano. Mnozí reformátoři tvrdí, že největší a hlavní příčinou nespokojenosti je ekonomická nejistota; ale tato teorie zapomíná, že ekonomické problémy jsou důsledkem toho, že lidé nevyřešili své duševní problémy. Ekonomický zmatek je příznakem zmatku v duších.

Chceme-li překonat úzkost, neznamená to, že se musíme vzdát svých přání, ale že je máme hierarchicky uspořádat, podle připomenutí Páně, že život je více než pokrm. V této pyramidě hodnot jsou vespod věci – rozumíme jimi všechno hmotné ve vesmíru, od hvězdy, která inspiruje básníka až po mouku, z níž se peče chleba. Nad věcmi je člověk a na vrcholku pyramidy je Bůh. Zbožný člověk uspořádává svůj život jako takovou pyramidu. Překonává úzkost tím způsobem, že podřizuje hmotné věci lidským, že ukázňuje tělo, aby bylo poddáno duchu, a že podřizuje celou svou osobnost Bohu. » Všecko je přece vaše; vy pak patříte Kristovi a Kristus Bohu « (I Kor 3: 22, 23). Jakmile si duše uvědomí, že je stvořena pro Boha, zbaví se buržoazní představy, že se člověk má hodnotit podle toho, co má. Z toho vyplývá nejen vzdání se zlého, ale i zřeknutí se některých dovolených věcí proto, aby byla duše volná a mohla lépe milovat Boha. Stane-li se Kristova oběť inspirací našeho života, neneseme jeho tíži s rezignací, ale přijímáme životní útrapy jako volání prozřetelnosti k větší důvěrnosti s Bohem.

Avšak nejen z křesťanských důvodů, i z ryze přirozeného hlediska je moudré, aby se člověk zřekl některých přání, a to prostě proto, že duše nemůže v jejich splnění dojít uspokojení. Jedním z takových přání je touha po majetku. Jsou dva druhy majetku: přirozený majetek, jako je nutná potrava, oděv a přístřeší, které mají chránit život jednotlivce nebo rodiny; a umělý majetek, kterým jsou peníze, úvěry, renty a obligace. Je možné ukojit lidskou touhu po přirozeném majetku, neboť lidský žaludek má jistou omezenou kapacitu. Ale touha po umělém majetku je bezmezná. Člověk který má jeden milión, nikdy se s tímto miliónem nespokojí. Kolem umělého majetku je jakési falešné zdání nekonečnosti, protože člověk ho může chtít stále víc a víc. Zato práce v zemědělství a zahradničení jsou zkušenosti, které dovedou člověku přinést velké uspokojení, protože přirozený majetek má své vlastní meze.

Toužíme-li po majetku, nemáme ho nikdy dost. Máme pak pocit frustrace. Mezi » frustrací « a » odříkáním « je jistý psychologický rozdíl. K frustraci dojde tenkrát, má-li člověk dojem, že je pasivní obětí vnějších sil, proti nimž je bezmocný. Odříkání naproti tomu pramení ze svobodného rozhodnutí. Rodiče znají ten rozdíl. Vezme-li si dítě něco zakázaného, řeknou mu: » Dej mi to, nebo ti to budu muset vzít! « A dítě se té věci často dobrovolně zřekne, raději, než aby k tomu bylo donuceno. Tento způsob jednání ponechává dítěti jeho vlastní důstojnost a nezávislost; v obojím případě by sice udělalo to, co je nutné, ale takhle má aspoň zdání svobody. A v této svobodě je celý ten rozdíl. Člověk nebude mít pocit frustrace, zřekne-li se něčeho, dokáže-li sám sebe přesvědčit, že to ve skutečnosti nepotřebuje (i když by po tom toužil). K frustraci vede jen vynucené odříkání.

Neovládaná žádost se množí jako plevel a zadusí ducha. Hmotný majetek dává načas jisté uspokojení, ale dříve či později začne být člověku nevolno, začne mít pocit prázdnoty, začne mít dojem, že se s duší děje něco nedobrého. Tak oznamuje Bůh, že duše je hladová a že jen on sám ji může nasytit. Právě tyto moderní, neuspokojené, hladové duše, plné úzkosti, zve Spasitel k sobě: » Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím « (Mat 11: 28).

2) Druhý způsob, jak můžeme překonat nezdravou úzkost, je *přenést starost z těla na duši* – tak, abychom byli moudře starostliví. Známe totiž dva druhy starostlivosti: jeden se týká věcí časných a druhý věcí věčných. Většina duší si dělá starost s věcmi, které by jim starost dělat neměly. Božský Spasitel vyjmenoval nejméně devět věcí, s kterými bychom si neměli dělat starosti: že někdo zabije naše tělo; co řekneme v době pronásledování, budeme-li před-

voláni k výslechu; máme-li postavit další stodolu (nebo mrakodrap); co dělat při rodinných neshodách, když jsme věřící; starost o rozmíšky s tchýní; co budeme jíst a pít, jak se budeme oblékat, jaké bude naše vzezření. Řekl nám, že si máme dělat velké starosti jen s jednou jedinou věcí – a tou je naše duše. (Viz Luk 12, Mat 16: 24-28).

Tím nechtěl Spasitel říci, že by byla světská činnost zbytečná. Řekl jen tolik, že budeme-li úzkostliví o svou duši, vyřeší se menší starosti samy: »Hledejte nejprve (ne pouze) království Boží a jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno« (Luk 12: 31). Bývalo tomu tak, že se pravý křesťan odlišoval od ostatních zdravou, intenzívní úzkostí o svou duši. (Dnes se odlišuje už tím prostým faktem, že vůbec věří v duši, která potřebuje spasení). Úzkost je v každé lásce. A každá bytost lidská musí milovat nebo se zblázní, protože žádný člověk si sám nestačí. Zaměř svou lásku k Bohu a duše bude naplněna pokojem; odvrať ji od Boha a srdce se stane plačící fontánou. Čím vznešenější srdce puká, odmítajíc se starat o lásku Boží, tím ubožejším se stává ve své prázdnotě bez lásky a bez Boha. Ale je zde naděje: čím větší pocit marnosti, čím větší je úzkost v bezbožném srdci, tím spíše může dojít v jeho přeměnu ke svatosti.

Naděje je pro každého. Činy pominou, ale ten, kdo se jich dopustil, zůstává a je zodpovědný za své budoucí skutky. Může v sobě začít pěstovat zdravou starostlivost. Jen kdyby si moderní duše uvědomily, že všechny věci, pro něž si dělají tolik starostí, jsou jen ubohými náhražkami toho, který jediný může upokojit jejich ducha. Šarlatáni radí člověku, aby zapomněl na věčnost a ukájel své tělesné touhy – ale kterému člověku by stačilo být spokojeným dobytčetem? Boží cesta ke štěstí vede úzkou branou: »Vejděte těsnou branou. Neboť široká je brána a prostranná cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kteří jí vcházejí. Jak úzká je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málo je těch, kteří ji nalézají« (Mat 7: 13, 14).

3) Třetí způsob, jak překonat úzkost, je *vypěstovat si větší důvěru v Boha*. Láska je vzájemná; dostáváme ji v poměru k tomu, kolik jí dáváme. Důvěřujeme zpravidla těm, kdo důvěřují nám; proto je zde zvláštní Prozřetelnost pro ty, kdo důvěřují v Boha. Porovnejme dvě děti: jedno z nich vyrůstá ve šťastné rodině, je o ně dobře postaráno ve výživě, oblékání i vzdělání; druhé je na ulici, sirotek bez domova. První dítě žije ve světě lásky, druhé dítě je mimo tento svět a netěší se žádnému z jeho privilegií. Mnoho duší se dobrovolně rozhodlo vyloučit se ze světa lásky nebeského Otce, kde by mohly žít jako děti. Důvěřují jen samy sobě, svým bankovním kontům, své vynalézavosti, svému rozumu. To platí zvlášť o rodinách, které vidí ve výchově dětí jen ekonomický problém a ani jednou nezavolají na pomoc lásku nebeského Otce. Podobají se synu, který se ocitl v nouzi a nepožádal svého bohatého otce o pomoc. Proto ztrácejí mnohé požehnání připravené pro ty, kdo se s důvěrou svěřují milující náruči Boží. Tento zákon platí jak pro národy, tak pro jednotlivce: »Protože jsi skládal svou naději v krále syrského a ne v Pána, tvého Boha, proto uniklo vojsko syrského krále z tvé ruky« (II Par 16: 7). Mnoho darů a požehnání visí z nebe a pomohly by nám zbavit se našich časných starostí, jen kdybychom je uměli setnout mečem naší důvěry v Boha. Nesprávné úzkosti se nezbavíme, dáme-li se Bohu polovičatě, ale jen tehdy, odevzdáme-li se mu s láskou bez výhrad ve které se neohlížíme se strachem do minulosti nebo s úzkostí do budoucna, kdy spočíváme v klidu v jeho dlani a nemáme jiné vůle, než je vůle Boží. Pak vidíme v dřívějších stínech života »*stín jeho ruky, vztažené k pohlazení*«.

Úzkostí trpí každý. V moderní psychologii nazýváme komplexem souhrn vzpomínek a přání, kterých si nejsme vědomi, ale které přece jen naši osobnost ovlivňují. Komplex úzkosti by tedy byl soubor nešťastných vzpomínek, které jsou ponořeny v podvědomí a produkují nejrůznější symptomy. Úzkostí trpí každý; naštěstí netrpí každý komplexem úzkosti. Rozdíl mezi klidem a nespokojeností pramení z druhu úzkosti, kterou trpíme. Největší rozdíl je mezi starostlivostí o věci časné a starostlivostí o věčné hodnoty. O té první pravil Pán: »Nestarejte se! Ví zajisté váš Otec, co potřebujete, dřív než ho poprosíte!« (Mat 6: 8). Druhý druh úzkosti je normální, protože souvisí s lidskou svobodou a je následkem toho, že jsme stvořené bytosti. Tato úzkost je projevem nespokojenosti se vším, co není dokonalým štěstím – a tím je Bůh.

Úzkost nebo hrůza souvisí nakonec s lidskou konečností, ohraničeností, s neurčitým vědomím, že je zde nekonečná bytost a že člověk je ve srovnání s ní ničím. Řekli jsme, že člověk chce překonat svou konečnost buď tím, že popře svou »stvořenost« (a to je pýcha), nebo únikem do smyslnosti

(Pokračování příště)

ALOIS JIRASEK:

"A ŽIV SE ZNOVU!"

(Výňatek z kroniky "U nás")

(Pokračování z min. čísla)

V tom teskném šeru a tichu plížil se strach k bělovlasému starci, jenž sedal přihrben na kraji postele nebo na lavici u stolu, a připomínal mu, opakoval mu víc a víc, že je zle, že si už hrůzu neděl ani nezakouřil, že všechno došlo, brambory i ten trošek mouky, v jarmaře že není už ani kousek chleba, jen staré uschlé kůrky, na které nemá zubů, a že už v přítruhlení všecko vybral, že už tam nemá ani groš z toho, co mu farář dal, a co tak dlouho chránil.

Co teď bude, jestliže si něco nevydělá, co ho čeká: než aby šel od síně k síni.

A tu ho začal ten strach až dusit, že pouštěl nevěda růženec na stůl, že přestal říkati modlitbu, kterou se tiše modlil, že začal v duchu stýskati, co to Pánbůh na něj seslal, nač mu tak věk prodlužuje, to že má za všecku klopotu, za všecky krvavé mozoly

Ale ještě se chtěl bránit a žívit, jak se bránil za mlada, když na něj nepojezdná, tvrdá půda křičela: Živ se! Proto, když cesty vyschly, když slunečko hřálo, vytáhl na síni putnu, očistil ji, u řeky omyl (celé půldne na tom strávil), a druhý den, bylo před svátkem Nanebevzetí Páně, oblékl se, vzal svůj jediný starý klobouk, třírohý a promaštěný, vzal z kouta dlouhou hůl a na záda čistou tu putýnku.

Vyšel, jak chodíval pro kvasnice, aby měl nějaký výdělek, k němuž selky přidávaly tu trochu mouky, tu kus chleba, trochu tvarohu.

Ale putna přes zimu jako by ztížila. A skoro co krok jako by olova do ní někdo přidával. Plšek sehnutý víc a víc se ohýbal, výš a výš nad něj rostla dlouhá hůl, o kterou větší a větší tíhou se opíral, povzdechuje, vydechuje. Ale nohy vázly, jako by dřevěněly a putna stláčela nepružný hřbet bez vlády, bez síly, jako kostlivec v té pohádce.

Plšek přes hranice do Čermy do pivovaru nedošel; ani ne na půl cesty, ani ne na čtvrt. Kus za chalupou, u toho travnatého břehu, nad nímž vznášely staré buky s javorem své širé, mohutné haluze, zarazil, k Bohu povzdechuje. Usedl, musil, a pak, když chtěl vstáti, nemohl.

Sbíral se vší mocí, ale sklesl při tom na záda, a ležel tak chvíli bez vlády, s očima k nebi vyvalenýma, úzkostně ztrnulýma. Tak ho našel Rýdl, vychrtlý sedlák, jak šel kolem. Pomohl mu, pozvedl ho, putnu mu sdělal.

Plšek dál nemohl, sám to uznal. Byl tím pádem jako zmatený, tím pádem a jistotou, že to již nejde a nepůjde, že je konec.

Rýdl musil putnu sám vzít a Plška domů zavést. Udělal to bez velké chuti a cestou starci domlouval, co ho to napadlo, co chce on, osmdesátiletý člověk, ještě tohle. Domlouval mu, k prahu dovedl, putnu na síň pohodil a dost. Odešel, nezeptal se, co a jak, proč to dělal, proč se tak pustil, on, osmdesátiletý. Staroch zmatený, sklíčený, si ani nepovšiml, netroufal si, bál se hospodáře, nevyznal se, že nic nemá, nic, že ho nouze vyhnala, že jde už hlad.

Namáhavě přelezl vysoký práh a čmolouchal se jako opilý k posteli. Ležel pak celý den; tělo, všecky kosti ho bolely, a druhého dne těžko se doploužil k oknu. Tu uviděl Dušánkův povoz, který nepoznal, a od kterého zase obrátil lhostejně mdlé, vybledlé, modré oči.

Odešel od okna k posteli, usedl na ni a seděl sehnutý, tiše se modle, až ho hřbet začal opět bolet. Ulehl napolo ustrojený, a ležel až k poledni. Pak se vypravil s vysokou holí v jedné a s hrníčkem ve druhé ruce do statku k Benešom za krejcar pro mléko.

Když se navrátil, zamodraly se řídké kotouče dýmu nad jeho chalupou; dlouho však nestoupaly do jarního, prozářeného vzduchu. Pak už netopil ani navečer, ani nazejtří ráno. V poledne se zašel opět pro mléko, ale to již neplatil, to selku požádal, nejistě, jako se strachem, aby mu uvěřila.

Neodbyla ho a přenechala mléko na dluh. Doma nasbíral trochu chrastí, co ho ještě měl na síni, svařil si mléko a rozmáčel v něm starou kůrku, kterou vybral z hromádky seschlých kůrek v staré almaře, plné malování, tulipánů, růží a divných, pestrých ptáků, zobajících ovoce živě malované.

Ruce se mu chvěly, jak lovil ta namočená a ne zcela rozmočená sousta dřevěnou lžicí z babníčku a bezzubá ústa a stařecky vyvstalá brada se mu házely, jak kůrky přemílal a přehazoval. Pak se mu nohy třásly, když příštího dne šel zase do Benešova statku pro hrneček mléka a zase na úvěr. Selku nezastal, děvečka mu mléko naměřila. Neřekla nic o penězích, ale zaslechl, jak odcházel, že volala do sednice za selkou:

"Starej Plšek zasejc neplatil."

Zarazil u prahu, hrneček se mu v ruce třásl, a čekal o hůl schýleně opřený, že selka snad za ním vyběhne. Nevyběhla, ani nezavolala, a přece odcházel jako vinník. Pro mléko si už příštího poledne nešel. Bál se. Jedl už jen kůrky ve vodě namočené, aby konejšil žaludek, jenž mu zůstal věrný a dobře sloužil, či dobře chtěl sloužit.

(Pokračování příště)

CÍRKEV — BOŽÍ LID.

(Pokračování ze str. 4)

jako **Boží lid**. Je to výraz biblický, až do IV. století ho křesťanští spisovatelé stále užívali, aby označili církev.

V celém Starém zákoně to byli Židé, kteří žili v pevné víře, že jsou lidem Božím, že je Bůh zvláštním způsobem vede a opatruje. V Novém zákoně přebírají tuto víru křesťané. Nepocházejí už sice z Abraháma, jsou posbíráni ze všech konců světa a ze všech národů, ale přesto je pojí znovu "pouto krve". Tentokráte je to ovšem krev Krista, kterého přijímají v eucharistii. Sv. Pavel píše věřícím v Efesu: "Proto už nejste cizinci a přistěhovalci, ale spoluobčané ostatních křesťanů a členové Boží rodiny" (Ef 2,19). Korintanům pak ukazuje apoštol na nový pokrevní svazek, který je pojí: "Kalich požehnání, který žehnáte, což to není účast v krvi Kristově? Chléb, který lámete, což to není účast v těle Kristově?"

Sv. Pavel je přesvědčen, že je nový Boží lid spojen daleko pevněji, než tomu bylo ve Starém zákoně. Učedníci Kristovi, církev, tvoří jakousi organickou jednotu, kterou můžeme nazvat tělem. K této myšlence se apoštol často vrací, je mu milá.

Jedna z velkých encyklik Pia XII. dává přednostní místo tomuto novému názvu: "Mystické tělo Kristovo." II. vatikánský sněm použil však vědomě výrazu "Boží lid". Měl k tomu zvláštní důvod. Kladla-li encyklika **Mystické tělo Kristovo** především důraz na ucelenou jednotu církve, vatikánský sněm tuto myšlenku doplňuje a rozvádí. Je to jednota docela zvláštní. Je to odlesk jednoty Nejsv. Trojice, jednota společnosti, která se skládá z různých svobodných osob. Tento prvek ovšem není dost dobře vyjádřen v obraze jednoho "těla", zato vystihuje ho dobře výraz "Boží lid."

Dobrý teolog si však dá vždy pozor, aby správně použil výrazů, obsažených v dokumentech zjevení. Jsou to slova obrazná (jinak ani nelze duchovní realitu vyjádřit), nikdy se nekryjí s tím, co se jimi míní v jejich profánním užívání. Nedá se proto Boží lid, kterým je církev, stavět na stejnou úroveň s lidem a jeho právy v právním řádu demokratického státního zřízení.

(Dokončení na str. 14)

Z ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

DOPISY našich čtenářů

DOWNSVIEW, ONT., KAN.:

Důstojný pane,

zasílám Vám předplatné na Hlas Národa $20.00 na rok 1977. Činí-li předplatné méně, zbytek ponechte si prosím na tiskový fond. Velmi ráda čtu Váš časopis a děkuji Vám za nezištnou práci, kterou konáte ve prospěch našich krajanů. Pokládám Vaše noviny za jedny z nejlepších na severoamerickém kontinentě. Přeji Vám mnoho úspěchů v další Vaš práci.

S přátelským pozdravem
Vaše Marie Beranová

* * *

Milá paní Beranová,

srdečné díky za milé a potěšující řádky. Upřímné zaplat' Pán Bůh za předplatné a příspěvek na tiskový fond. Budete-li mít někdy kdy a chut', pošlete nám nějaké zprávy z Kanady, budeme Vám za ně vděčni.

S pěkným pozdravem a vzpomínkou v modlitbě
Otec Vojtěch Vít

UNION, OKLAHOMA:

Ctěná redakce,

posílám předplatné na Hlas Národa na rok 1977 za Štěpána Michaličku, Hitchcock, Oklahoma, 73744. Zároveň posílám anglickou zprávu o bazaru v Bison, Okla., z minulé neděle; českou zprávu jsem zaslal minulé úterý, t.j. 23. minulého měsíce. Dnes je mírné počasí, ale očekáváme studenější, dle předpovědi má být 40 až 60 stupňů. Bratranec Stepan je mrzákem, ale rád čte a chválí si Hlas Národa. Pěkný pozdrav a Pán Bůh pomáhej.

P. Václav Michalička

LA GRANGE, TEXAS:

P.B.P.J.K.

Vážená redakce a milí čtenáři,

posílám vám šek na $15.00 na ten náš pěkný Hlas Národa, který se mi velice líbí, že se nemohu dočkat, až přijde. Vždycky jsem měla a mám ráda české noviny. Omlouvám se, že vám dluhuji za noviny, tak mi to tam prosím vás, teď spravte. Nevím, co bych psala, poněvadž mně to psaní nejde moc od ruky. Přeji vám hodně nových odběratelů a pozdravuji všechny čtenáře a čtenářky tohoto listu, který nás všechny spojuje. Zůstávám vaše čtenářka

Miss Emilie Chovanec

* * *

Milá naše čtenářko,

děkujeme za milé pozdravy, které srdečně opětujeme a mnohokrát děkujeme za zaslané předplatné. Buď'te hodně zdráva a někdy si na nás vzpomeňte pár řádky, vždyt' to psaní Vám ještě pořád pěkně jde od ruky.

Redakce Hlasu Národa

SAN ANTONIO, FLA:

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Měli jsme milou návštěvu krajanů z New Yorku. Pobyli u nás celý den. Jsou to již starší lidé, kteří se chtějí usídliti zde na Floridě. Jsou velkými milovníky divadla a tolik nám toho vyprávěli o záslužné činnosti českého divadla Jana Snížka v New Yorku. Ano, milí čtenáři, je důležité podporovati česká krajanská divadla, která zde v Americe šíří českou kulturu. Na toto divadelní thema je založena moje dnešní meditace. Člověk vynalezl počítací stroje "computery" a nahradil tak celé armády matematiků. Computery dávají potřebné informace za pár vteřin, lidský mozek na to potřebuje hodiny, dny a týdny a ještě se může zmýlit. Je skutečností, že ani ten nejdůmyslnější stroj nedovede vnímati to, co dokáže i malé dítě: radost, vůni a štěstí. Stroj dovede poznávat, ale nedokáže cítit. Technika nám usnadnila život, ale též nám ho zamotala, béře mu jeho chut' a nahrazuje ji syntetickými výrobky. Můj otec mohl nabrati vodu ze studně, ochutnati ji a sám rozhodnouti, zdali je dobrá. Dnes to provádí stroje, které provedou výzkum a chemikáliemi zničí baktérie. Aby se lidé nedali ovládnouti úplně technikou, musí hledati a nalézti své vlastní a nenahraditelné křest'anské hodnoty a své vlastní lidské světy. Jedním z nich, kde se dosud žije bez komputrů, bez mašinérie a stereotypu, je divadlo. Tam na té divadelní scéně ještě svítí slunce na život i umírání, na lásku a nenávist, tam stále hraje roli zbabělost a odvaha. Pracuje-li tam stroj, tak jen proto, aby posvítil na slzu štěstí či neštěstí. O divadle byla napsána spousta knih, ale všechny více méně hledají odpověď na zdánlivě prostou otázku, co je člověk a co a jak z něho lze převésti na jeviště divadla. Je jisté, že divadlo bude vzrušovat, poskytovat zábavu a poučení i v době nejbarevnějších filmů a televizních přenosů, protože jen v hledišti divadla můžeme býti při tom, jen na jevišti uvidíme vlastníma očima proces tvoření. Když jsem se jako malý chlapec díval na moji maminku, jak mísí mouku a peče chléb, bylo to pro mne vzrušující, protože jsem na vlastní oči viděl proces tvoření. Právě tak tomu je v divadle, též tam, na dosah ruky před námi se mísí ono vzácné těsto, ze kterého je uhněten člověk. Jen tam v divadle můžeme být přítomni rivalitě lidských vášní a můžeme sledovat, jak se brousí drahokamy lásky i naděje veronských milenců. Jen tam v divadle si uvědomíme, že Shakespeare již dávno objevil něco, co se dnes stává známým prostřednictvím přístrojů. Ale ani ten nejmodernější roentgen a elektrokardiograf neodhalí a nezaznamená onen lidský fluid, který proniká vším a který proniká každou překážkou. Jeho prostřednictvím můžeme chápati svět všemi smysly. V tom je Shakespearova genialita, ale v tom je též nenahraditelnost a jedinečnost divadla, které nám umožňuje chápat moudrost a poučení nejen rozumem, ale i naším lidským citem. Ovšem, milí čtenáři, ale jen divadlo ve smyslu křest'anské kultury, jak je viděl Josef Kajetán Tyl. Takové divadlo nám maluje oblast, kam nemůže žádná mašinerie, a které navazuje struny, které se potrhaly, které nás učí, že vědět znamená poznávat, cítit a milovat. Stará učenost, která budovala divadla, měla tendenci universálně křest'anskou, usilovala o poznání celého světa a snažila se býti vrcholem vzdělanosti. Moderní materialistická věda, která ovládá dnešní divadelní život, se tohoto ideálu zřekla. Intelektuální život lidské společnosti se rozpadnul. Na jedné straně kultura vědecko materialistická, popírající vše, co souvisí s křest'anstvím, a na druhé straně stará kultura tradičně křest'anská a mezi nimi je nepřeklenutelná propast. Nebude-li překleněna mostem jednotné křest'anské kultury, bude to znamenat morální, kulturní a mravní zkázu světa. Podívejme se na programy těch moderních divadel, ovládaných materialismem, sexem, nahotou a vulgárností a nejsmutnější je, že návštěvníci těchto brlohů nešestí jsou též křest'ané.

Milí čtenáři. V myšlenkách zalétám do té stověžaté matičky Prahy. Stojím před Národním divadlem a vzpomínám význačných umělců: Mařáka, Mošny, Karla Buriána a dalších, v duši ožívají melodie z Prodané nevěsty. Stojím před dřevěnou budovou Tylova divadla v Nuslích a již zdáli slyším smích a veselí, tc zase Ferenc Futurista a Emil Fiala řádí na jevišti. Jsem před budovou Velké operety v Dlouhé ulici a již slyším nádherný zpěv tenoristy Járy Pospíšila. Přicházím na Smíchov ke Švandovu divadlu a už je slyšet Járu Kohouta, jak si zpívá "Když má kohout svou slepičku rád". Jsem u budovy divadla Areny na Smíchově, odkud se ozývá nádherný hlas Mařenky Zieglerové.

Milí čtenáři, končím svoje vzpomínky. Je naší národní povinností podporovat naše krajanská divadla, nebot' s nimi žije a umírá naše národní česká kultura. Všechny vás pozdravuji, prosím o modlitbu za staré a nemocné, zvláště za opuštěné stařenky a stařečky a též prosím o modlitbičku za naši maminku Terezičku. Bůh vám všem žehnej! Na konec malou básničku:

To staré české divadlo,
at' opera, drama, či opereta,
šířilo slávu do celého světa.

Karel Pekárek

REDWOOD FALLS, MINN.:

Ctěná redakce a důstojný pane,

posílám předplatné na rok 1977. Ráda čtu Hlas Národa, noviny dostávám pravidelně. Posílám šek na $20.00, $15.00 na noviny a zbytek $5.00, kde to nejvíc potřebujete. Modlete se za nás.

Děkuji mnohokrát
Christina Ceplecha

* * *

Milá naše čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za předplatné a za dar na tisk. Mám radost, že se Vám Hlas Národa líbí a že dochází v pořádku, alespoň zas někdo, kdo nemá potíže s naší nepořádnou poštou.

Bud'te hodně zdráva a někdy nám napište, vzpomenu si na Vás modlitbou

Otec Vojtěch Vít

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

neopomeňte navštíviti náš obchod a prohlédnouti si náš bohatý sklad imp. křišťálového skla a keramiky, jehož nový seznam rozesíláme zdarma na požádání.

Nové STEREO rekordy — 33⅓, 12 inčů:

APON-2514 — PĚJME PÍSEŇ DOKOLA (Evening at Czech Village-: U svaté Ludmily — Slavonická polka — Jednou dvakrát — Jetelíček u vody — Fůra slámy — Hajá hajá — Čím čím — Na Vlachovce — Malá písnička — Zdenička — Zvadla růže — Bože Bože Boženko a mnohé jiné. Hraje hudba Břevnovanka, se zpěvem. $4.98.

APON-2515 — MORAVANKA: Javorinka šedivá — V tej milotskej bažantnici — Zavrť sa ně cerečko — Boršická polka — Moje milé premilené jahody — Měl sem frajérečku — Kupala sa Katerína — Ta naše kapela — Hovoranský potůček — Proč ten ptáček pěkně zpívá — Žala naša Anička — To naše stavení — Letochova hospůdečka. Se zpěvem. $4.98.

Poštovné 75¢ na každou zásilku po USA, do Kanady $1.75. — Seznam rekordů zdarma, též nový seznam knih.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Nová zásoba **mlýnků na mák**, kus $14.95, poš. $16.85.

Mák z Holandska, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. poštou $6.70.

Kmín z Holandska, cena stejná jako za mák.

Karlovarské oplatky, plechovka $2.65, poš. $4.50 (dvě poš. $7.75).

Evropské teploměry, kus $3.50, poš. $4.20.

Nový seznam BYLIN, ČAJŮ a KOŘENÍ zašleme zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Simkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

LITTLE NECK, NEW YORK:

Ctěná redakce a drazí krajané,

předem přijměte od nás z New Yorku přátelský pozdrav s přáním všeho dobra, obvzláště mnoho zdraví, což je největší dar Boží. Jaro nám uteklo a vzalo nám několik dobrých lidí z našich tak prořídlých řad. Dne 24. května Pán povolal k sobě jednu dobrou dlouholetou pracovnici, drahou a milou slečnu Růženku Křížovou, auntie Rose, jak ji volala mladší generace. Narodila se v Chaběřicích v malebném Posázaví. Byla dcerou mlynáře. Její rodina byla velmi vážená, nejen z důvodu, že byla zámožná, ale poněvadž to byla rodina spolehlivá, na které bylo vidět, že vyrostla z "dobrých kořenů". Růženka rostla jako z vody, byla zdravá, silná, měla krásné světlé vlasy a modré oči. Jak tomu už v mládí bývá, nevinné přátelství s Lancovým hochem se změnilo v lásku. Maminka Růženčina na to přišla a poslala Růženku do Ameriky. V těch letech několik děvčat odjelo do nové vlasti. Byla to děvčata Kalašova, nyní pí. Marie Krejčí, a Božena Hrubanova, paní Korvasova, moje maminka Františka Pešoutova a i další, jako moje sestřenice Františka a Marie Pešoutovy. Všechny zakotvily v osadě Panny Marie ustavičné pomoci na 61. ulici. To byl jejich nový domov. Tam vzpomínaly s bolem na své lásky daleko za mořem a s žalem v duši na starý domov. V tom čase dp. Bohumil Matějů, jeden z nejoblíbenějších našich kněží, založil katolický Sokol-Orel, kde děvčata našla útulek. Růženka dobře cvičila a tak se stala náčelnicí dívčího oddělení, pak byla členkou Včelek a myslím, že byla i ve Svazu českých katolíků. V tomto prostředí se velmi uplatnila a věnovala všechen svůj volný čas a peníze. Růženka musila být výborná kuchařka, nebot' dlouhý čas pracovala pro vyhlášeného zpěváka Perry Como. Co jen se ta dobrá duše napracovala mezi našimi obětavými Včelkami. Čistila, spravovala obnošené šaty, které se pak posílaly do táborů utečencům a chudákům. Když někde bylo zapotřebí přispět na katolický účel, nechyběl tam nikdy Růženčin velkodušný dar. Pochopila a zamilovala si ideu, pro kterou bylo postaveno římské Nepomucenum, její štědrost zde může dosvědčit msgr. Škarvada, msgr. Polc a dp. Novák. Její život byl naplněn modlitbou a prací. Nebylo dopřáno její první lásce, aby rozkvetla, nebot' nejenže ji maminka poslala do Ameriky, aby na svého chlapce zapomněla, ale ten dokonce padl v první světové válce, a tak zasvětila celý svůj život jen dobrým účelům. V New Yorku na 72. ulici a York Ave, na místě, kde stávala kaple sv. Václava, je katolický starobinec a tam skončila Růženka svůj pozemský život. Ještě i v tomto útulku pomáhala naše Růženka méně schopným všude, kde mohla, když něco dostala, tak to rozdala. Její spolubydlící v pokoji byla slepá a Růženka ji vodila ke každému jídlu a ke každé mši svaté. Když Růženka spadla a zlomila si nohu v kyčli a musila být v kolečkové židli, její slepá společnice držela se kolečkové židle a Růženka obratně řídila povoz do jídelny. Růženka měla hodně dobrých přátel. Rodina mého dědečka Josefa Pešouta a rodina Křížova si byly velmi blízké.

Když jsem ji přišel navštívit, objímala mě s takovou láskou, jako by to byla moje matka, což mě vždy velmi dojímalo. Když jsem se jí ptával, co jí mám přinést, vždy říkávala: "Nic, Fanouši, přines sebe, nebot' tím nám přinášíš vzpomínky na Chaběřice, na můj drahý domov, a to je, co mám nejraději.

Drahá Růženko, odpočívej v pokoji. Dobrotivý Bůh a Panna Maria ustavičné pomoci, kterou jsi tolik milovala, Tě přijme do svého náručí, ve kterém najdeš konečně odpočinek po svém nezištnou prací a dobrotou naplněném životě.

Drazí čtenáři, zvláště vy, kteří jste ji znali, nezapomeňte na ni a vzpomeňte si na ni modlitbou. Jsem přesvědčen, že ani ona na nás nezapomíná a že nám vyprošuje u Pána Boha chranu a pomoc.

Drahá Růženko, odpočívej v pokoji!

Se srdečným pozdravem na všechny krajany zůstávám váš
"Sázavan" Frant. Kubelka

* * *

Milý pane Kubelko,

upřímné díky za Vaši tak procítěnou vzpomínku na Růženku Křížovou a Pán Bůh Vás potěš, nebot' jste ztratil v zemřelé vzácnou duši ryzího charakteru. Lidé Růženčina typu nejen pomalu odcházejí jeden po druhém, ale horší je, jak se zdá, že už se takoví lidé ani dnes nerodí. Potřebovali bychom pomoc několika takových obětavých pomocnic při budování našeho chicagského Velehradu. Až, se budete k Růžence Křížové modlit, at' nám nějakou takovou obětavou pomocnici jako byla ona sama vyprosí. Ve svých modlitbách se pomodlím za spásu Růženčiny duše.

Vám hojnost zdraví a Božího požehnání vyprošuje
Otec Vojtěch Vít

DRESDEN, ONT., KANADA:

Ctěná redakce "Hlasu Národa",

posílám $20.00 pro římské Nepomucenum, vím, že potřebuje pomoc. Jsem vdova na farmě, proto se vždy těším, když přijde Hlas Národa. Poslední dobou jsme měli na Chathamsku několik pohřbů, zemřeli starší usedlíci, kteří přijeli do Chathamu před 50 roky. Pout' u sv. Antoníčka v Chathamu byla jako vždy nádherná. Zdá se mně, že každoročně přijíždí více poutníků. Národopisný program v neděli odpoledne je jedinečný, je to nejhezčí národopisný program na celém americkém kontinentě, spousta krojů a rozličných tanců. O program má zásluhu Frank Vajdík. Zdá se, že úroda bude letos pěkná. Všechny v redakci pěkně pozdravuje
Marie Valášek

* * *

Milá paní Valášková,

Váš štědrý dar pro Nepomucenum jsme předali sekretářce Národního svazu českých katolíků paní Albíně Marek, nebot' ona vyřizuje všechnu finanční agendu s římským Nepomucenem. Nevadí, že jste to poslala na naši adresu. Úřadovna Národního svazu českých katolíků je, jak asi již víte, v budově našeho chicagského Velehradu, kde je také tiskárna Hlasu Národa, a tak není nijak obtížné, zaslané jim odevzdat. Jste opravdu hodná, že jste si vzpomněla a podpořila římské Nepomucenum, které to nejen potřebuje, ale které si to i zaslouží. Jsme moc rádi, že se Vám Hlas Národa líbí, vždyt' právě proto se snažíme české noviny udržet, aby si naši čtenáři mohli přečísti nejen o politické, ale i náboženské situaci celého světa, zvláště z naší vzdálené vlasti za mořem. Chatham moc dobře známe a velmi se nám tam vždy líbilo. Byli jsme tam několikrát a naši tanečníci a tanečnice z Klubu Domova tam vystupovali. Bohužel v poslední době toho všeho bylo trochu mnoho — loňského roku americké dvousté výročí a eucharistický kongres ve Filadelfii, letos zase několik z nás jelo do Říma na kanonisaci. Ale už se těšíme, až se do Chatham zas podíváme. Zaplat' Pán Bůh za takové národní pracovníky jako jsou Vajdíkovi.

S pěkným pozdravem od nás všech
redakce Hlasu Národa

CANNIFTON, ONTARIO:

Vážení v redakci,

předem vás všechny pěkně pozdravuji a sděluji vám, že Hlas Národa se mně moc líbí. Jen jedno je špatné, že mizerně dochází. A tak jsem se už v minulém roce rozhodoval, že noviny zastavím. Chtěl jsem zastavit nejenom Hlas, ale i jiné noviny, nebot' mně špatně dochází, anebo vůbec nedochází. Už jsem vám to chtěl napsat v minulém roce. Pak jsem myslel, že mi třeba nebudete věřit a tak jsem psaní vám oddaloval. Vím, že vy za to nemůžete, že tím je vinna pošta. Minulý rok jsem nedostal 26 čísel a tento rok jsem jich od Nového roku dostal jen 6 — slovy šest. Věřte tomu nebo nevěřte a půl roku je pryč. Každému říkám, že kanadská pošta nestojí za nic. Cannifton je dědina o 125 číslech, žádné fabriky tu nejsou, jen můj mlýn. Vím však, že pošta stále mění lidi a ti mladí, když nevědí, kam to mají poslat, tak všechno hází do koše a to je důvod, proč noviny nedostáváme. Chci zkusit ještě jednu věc: poněvadž podle mého názoru není řešením zastavit jedny z nejlepších novin, které mám rád, tak bud'te tak hodní a připište k jménu mého bydliště ještě: NEAR BELLEVILLE. Prosím vás, udělejte to. Když ani tohle nepomůže, bylo by zbytečné Hlas Národa posílat, poněvadž bych z toho nic neměl, jelikož bych je stejně nedostával.

To víte, za těch skoro 20 roků odebírání vašich novin, nerad bych se s nimi loučil. Mám je tak rád, že když přijdou, vše nechám, dokud si je nepřečtu. Jak si asi vzpomenete, byl jsem vaším dopisovatelem.

Možná, že ta poznámka na adrese pomůže, poněvadž v Belleville vědí, kde je Cannifton, je to odtamtud, jen jako by kamenem dohodil. Já jsem na jejich poště byl nejméně dvacetkrát upozornit je na špatnou docházku novin, ale poštmistr mi vždy odpověděl: "co dostaneme, dostanete také vy. Tak si myslím, že to zůstává někde na hranicích Ameriky a Kanady.

Přikládám money order na $16.00 kanadských dolarů.

Pěkně vás tam všechny pozdravuji a děkuji předem za to zpřesnění adresy.
Váš Frank Štěrba

* * *

Milý pane Štěrbo,

opravdu srdečně Vám děkujeme i za předplatné i za dopis a hlavně, že jste nám zůstal věren, i když Vám kanadská pošta způsobuje takové obtíže. Napsal jste sám správně, že za to my nemůžeme. Jsme moc rádi, že jsme se o Vašich obtížích dozvěděli a pokusíme se je společně řešit. Když se dají hlavy dohromady, tak se někdy i na tu nespolehlivou poštu vyzraje. Čtenáři nám musí o svých obtížích napsat a pak se domluvíme, jak vše zařídit. Opravili jsme adresu, jak jste si přál a od 27. čísla Vám budeme na ni Hlas Národa posílat. Bud'te tak hodný a napište nám, jestli se dodávka novin po opravení adresy zlepšila. Zmínil jste se, že za letošní rok jste dostal až dosud jen 6 čísel, posíláme Vám tedy všechna až dosud letos vyšlá čísla, abyste si je mohl přečíst, když píšete, že máte naše noviny opravdu rád, doufáme, že přijdou v pořádku. Uděláte nám radost, když nám někdy pošlete nějaké zprávy z toho Vašeho mlýna.

Bud'te hodně zdráv, s pozdravem
redakce Hlasu Národa

DEFIANCE, OHIO:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

srdečně vás pozdravujeme a posílám vám $20.00, $15.00 na předplatné a $5.00 tam, kde to nejvíc potřebujete. Vidíte podle data na money ordru, že se nevymlouvám, nebot' jsem jej měl zakoupený už před dvěma měsíci. Chtěl jsem připsat pár řádek, dal jsem jej stranou a nedostal jsem se k tomu pro dlouhou a těžkou nemoc své manželky, naši milé maminky. Trpí po několik let těžkou cukrovkou a jejími následky. A co je nejhorší, že před dvěma léty oslepla. Je to u nás smutné a člověk těžko dává myšlenky dohromady, proto mně to tak dlouho trvalo, než jsem poslal aspoň těchto několik řádků.

Bud'te tam všichni zdrávi a Bůh vám žehnej.
Josef Konečný.

* * *

Milí naši manželé Konečných,

Pán Bůh zaplat' za předplatné a za dar na tisk. Mnohokrát vás oba pozdravujeme a poroučíme Boží ochraně a necht' vás oba Pán Bůh obdaří trpělivostí, abyste i dále uměli snášet ten váš neradostný životní úděl. Upřímně si na vás oba v modlitbě vzpomenu.
Otec Vít s redakcí

MUSCODA, WISCONSIN:

Dear friends,

Enclosed is a check for twenty dollars. I am 87 years old. My father and mother used to get Přítel and Hospodářské listy, shortly after they came to U. S. after the Civil war.

God bless you always
Joseph V. Sobik

* * *

Náš milý čtenáři,

opravdu jste nám udělal velkou radost několika svými, i když anglicky psanými řádky. Je tak milé se dozvědět, že z lásky k rodičům, kteří odebírali české noviny, nepřestal jste podporovat český tisk, ani ve svém stáří, zvláště, když je zřejmé, že angličtina Vám je bližší než čeština.

S pozdravem a se srdečnými díky
redakce Hlasu Národa

KOUPÍM ČESKÉ KNIHY
Pište na adresu:
M. Brzobohatý,
7600 Denison Ave.,
Cleveland
Ohio 44102

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ
VIC TĚŠÍNSKÝ
Telefon: 749-4422
Jax Realty
6531 W. Cermak Rd.,
Berwyn
INVESTICE — PŮJČKY
Dlouhá léta zkušenost

LETEM SVĚTEM

Washington. — Podle dlouhodobých předpovědí ekonomických poradců presidenta Cartera se v příštích letech bude celková hospodářská situace Spojených států postupně zlepšovat; ovšem jen za předpokladu, že se nezmění všeobecné hospodářské podmínky, existující v přítomnosti v USA. Dojde-li však k nějaké význačnější změně, kterou není možno předvídat, pak se tyto předpovědi neuskuteční. Nezaměstnanost a inflace by však měly pozvolna klesat, a hospodářský vzrůst bude ukazovat po další čtyři roky stejný roční přírůstek pěti procent. Nezaměstnanost, která nyní dosahuje výše 6.9 procenta, klesne za příštích 18 měsíců na 6 procent a za následující 4 roky na 4.5 procenta. Postupné zlepšování hospodářské situace se projeví zejména v rozpočtu federální vlády. Ve finančním roce 1978 se sice čeká ještě další rozpočtový schodek ve výši 61.5 bilionu dolarů, ale už v roce 1979 by měl klesnout a obnášet jen 31.8 bilionu dolarů; pro rok 1980 hospodářští plánovači předvídají, že federální příjmy budou už přesahovat vydání o 3.9 bilionů dolarů. V roce 1981 přebytek rozpočtu bude činit 42.1 bilionu dolarů a v roce 1982 dokonce 75.5 bilionu dolarů. — Tyto čistě teoretické předpovědi presidentových poradců se však nemusí splnit, protože složky a problémy moderního ekonomického života se mohou rychle změnit.

• • •

Washington. — Dne 30. června president Carter splnil svůj slib, vyslovený v předvolební kampani, a zrušil 24.8 bilionový program výroby ultramoderních bombardérů B-1, které měly nahradit dnes už zastaralé bombardéry B-52, jichž bylo užíváno ve vietnamské válce. Carter považuje tento program za příliš nákladný a nikterak nutný pro naši národní obranu. Namísto toho chce dát urychlit výrobu dálkových střel, které si samočinně najdou určený cíl zásahu a budou létat nízko nad zemským povrchem — a tedy je nebude možno radarem vypátrat. Tento druhý projekt bude také mnoham levnější. Program výroby bombardérů B-1 bude pokračovat jen ve výzkumu, aby mohl být uskutečněn v případě, že by se obranná schopnost Spojených států podstatně zhoršila. Toto presidentovo rozhodnutí, které vyvolalo nespokojenost Pentagonu, bude musit být ještě schváleno U.S. Kongresem. — Před U.S. Senátem se vedou diskuse o tom, zda mají být poskytnuty finanční prostředky pro projekt výroby "neutronové" bomby, která v podobě dělových střel nebo raket by zabíjela všechno živé, včetně lidí, avšak nezpůsobovala by téměř žádné hmotné škody. Někteří senátoři považují tuto bombu za příliš vražednou a nelidskou; sovětští stratégové z ní však mají velký strach a horečně nutí sovětské vědce k její konstrukci, aby ji Moskva měla dříve než USA.

• • •

Washington. — Bude učiněn další krok v normalizaci vztahů mezi USA a Kubou. Každá z obou zemí bude mít od 1. září 1977 v hlavním městě druhé země své vlastní 10-členné diplomatické zastoupení, v jehož čele bude vyslanec (envoy). Až dosud se švýcarské velvyslanectví v Havaně staralo o americké zájmy na Kubě a čs. velvyslanectví ve Washingtoně pečovalo o kubánské zájmy v USA.

• • •

Bejrút. — Korunní princ Saúdské Arábie Fahd vyzval arabské země, aby podporovaly úsilí presidenta Cartera o dosažení míru na Blízkém východě; za své červnové návštěvy ve Washingtoně se prý přesvědčil o tom, že americký president hledá opravdu upřímně mírové vyřešení arabsko-izraelského sporu. Jsou však obavy, že princ Fahd nepochopil správně stanovisko presidenta Cartera, domnívá-li se, že prostě požaduje, aby Izrael vyklidil všechna arabská území, obsazená ve válce v roce 1967. President Carter by požadoval vyklizení pouze některých z těchto území, čímž se jeho posice spíše blíží izraelské posici. — Izraelská vláda prý připravuje založení pěti izraelských měst na obsazeném západním pobřeží Jordánu. Izrael také hrozí vpádem do jižního Libanonu v případě, že by se tam podstatně zvýšila přítomnost palestinských guerilů, kteří by odtud mohli podnikat teroristické akce proti severnímu Izraeli. Na středovýchodě doutná tedy válečné nebezpečí dále.

• • •

Athény. — V severním Řecku byla v Petralonské jeskyni — (jižně od Soluně) — objevena dosud nejstarší známá lidská kostra v Evropě; bylo jí dáno jméno "Petralonský člověk". Podle dvou nejmodernějších technik datování kostí bylo souhlasně zjištěno, že je stará asi 700,000 let; dosavadní nejstarší známá lidská kostra v Evropě byl "Heidelberský člověk", objevený v Západním Německu v roce 1907. Jeho kostra je stará 300,000 až 450,000 let. Vědci soudí, že už tento Petralonský člověk znal užívání ohně a uměl mluvit.

• • •

Londýn. — Podle domněnky sovětského disidenta dr. Zhores Medvedeva došlo v Sovětském svazu nedaleko Čeljabinsku v jižním Uralu před 20 lety k "nukleární katastrofě". Následkem výbuchu nahromaděných atomových odpadků v podzemí bylo radioaktivním prachem zamořeno území o rozloze několika tisíc čtverečních mil, na kterém zemřelo následkem radioaktivity několik set lidí.

• • •

Washington. — President Carter oznámil novinářům, že jedním z cílů zahraniční politiky jeho vlády bude "zatlačit do pozadí" vliv Sovětského svazu agresivně — mírovou cestou v některých — pro zájmy Spojených států — závažných zemích. Mezi ně patří například Vietnam, komunistická Čína, Kuba, Irák, Somálsko a Alžírsko. Prvním krokem v tomto úsilí bude dosažení normalizace diplomatických vztahů. Presidentův poradce Zbigniew Brzezinski řekl, že tyto země nakonec dají přednost hospodářským výhodám ze strany Spojených států před ideologií, jež je jedinou věcí, kterou jim Sovětský svaz může nabídnout. Státní tajemník Cyrus Vance se má 22. srpna odebrat na návštěvu rudé Číny, kde zůstane pět dní. Tato návštěva má být dalším krokem na cestě normalizace vztahů mezi Pekingem a Washingtonem. Brzezinski doslovně prohlásil: "Považujeme přátelské vztahy s Čínou za ústřední součást naší zahraniční politiky. Role hustě zalidněné Číny v uchování světového míru je prvořadá." Jedinou vážnou překážkou proti této normalizaci je otázka Taiwanu; zatím co Spojené státy si přejí, aby si tuto záležitost mezi sebou vyřídili sami Číňané mírovou cestou, rudá Čína žádá, aby Spojené státy jí nechaly volnou ruku pro rozdrcení odporu Taiwanu proti zkomunisování. — Proč nelze dosud Pekingu vysvětlit, že svobodné volby formóských Číňanů je nutno respektovat, jako rudá Čína chce respektovat vůli lidu v satelitních zemích proti moskevskému kolonialismu, zůstává záhadou. Pochopila vůbec Carterova administrativa pravou povahu komunismu? Chtít vymanit Kubu, Vietnam atd. ze sovětského vlivu a přitáhnout je na stranu západních demokracií hospodářskými výhodami, předpokládá, že tyto země mají svobodu v rozhodování, což neexistuje. Carterova vláda se v této věci pokouší o sestrojení hranatého kruhu, což je nemožnou věcí. Jedině snad obrana lidských práv a obchodní výhody mohou v současnosti přimět Moskvu a komunisty k vypočítavé umírněnosti.

• • •

Washington. — President Carter zakázal vyvážet do Sovětského svazu americké nejmodernější kopmjútry typu "Cyber 76", které jsou 15 až 20krát účinnější než nejlepší sovětské kompjútry. Sovětský svaz o ně projevil zájem už před několika měsíci. Sověti by jich prý užili při studiu povětrnosti. U.S. vláda se však právem obává, že Sověti by jich využili pro své vojenské účely. — Sovětský svaz mezitím oznámil, že letos i příštím rokem silně omezí dovoz průmyslových výrobků ze Spojených států; toto asi je odpověď na Carterovu kampaň pro respekt lidských práv. V roce 1976 Spojené státy vyvezly do Sovětského svazu zboží za 2.3 bilionu dolarů, z čehož připadalo 1.5 bilionu dolarů na zemědělské produkty. Sovětské dodávky do Spojených států obnášely pouze 221 milionů dolarů; tedy zboží za více než dva biliony dolarů bylo Sovětům prodáno na úvěr. Moskva se smluvně zavázala koupit každoročně od Spojených států 6 milionů tun obilí v ceně skoro jednoho bilionu dolarů.

• • •

Bonn. — Západoněmecké vojenské autority vyslovily obavu, že pravděpodobně Sověti konají v Libyi pokusy se západoněmeckým bojovým tankem typu "Leopard 1". Jeden západoněmecký obchodník "zahlédl" v kasárnách v Tripolisu asi 30 pancéřů tohoto druhu. Neví se, jak se tyto tanky mohly do Libye dostat; vyslovuje se domněnka, že tam byly záhadným způsobem dodány přes Itálii, jejíž armáda má ve svém arsenálu 800 tanků typu "Leopard 1".

• • •

Bonn. — Mezi Bonnem a Buenos Aires existuje v přítomnosti napětí. Z neznámých důvodů bylo totiž v poslední době v Argentině zatčeno 35 Němců, bylo s nimi hrubě zacházeno, a 19 jich je dosud vězněno. Nedávno byla také za neznámých okolností v Argentině zastřelena německá studentka Käsemannová, a západoněmecké velvyslanectví bylo o tom vyrozuměno teprve za čtyři dny. Západoněmecké ministerstvo zahraničí žádalo energicky o spolupráci argentinských úřadů pro objasnění situace zatčených západoněmeckých občanů i okolností zastřelení studentky, avšak dosud bezvýsledně.

• • •

Johannesburg. — Podle johannesburgských novin "Citizen" jihoafričtí běloušští komunisté, žijící v zahraničí, organizují pod vedením Joe Slovo v Angole a v Mozambiku výcvikové tábory pro černošské teroristy, jichž úkolem bude provádět teror v jihoafrických běloušských městech. Tito teroristé budou nejdříve provádět atentáty na důležité jihoafrické veřejné osobnosti a podnikatele.

• • •

Londýn. — Británie a Spojené státy chtějí navrhnout, aby do Rhodésie byla poslána mezinárodní mírová armáda, složená z vojáků členských zemí Britského společenství, která by dohlížela na předání moci černošské většině. Mezitím Rhodésie oznámila, že ve dvou dnech tam bylo zabito 42 černošských guerilů a 4 rhodéští vojáci, 3 běloši a jeden černoch. — V New Yorku Bezpečnostní rada OSN prohlásila Mozambik za obět' agrese běloušského režimu v Rhodésii a vyzvala členské země světové organizace, aby ihned poskytly marxistickému režimu Mozambiku významnou vojenskou výpomoc k zlepšení obrany této země. Nemají však poskytovat žádnou pomoc ilegálnímu běloušskému režimu v Rhodésii. Světové země mají také zvýšit svou výpomoc černošským rhodéským guerilům! — Rhodésii je tedy upřeno právo hájit se proti černošským teroristům.

• • •

Canberra. — Za socialistické vlády premiéra Whitlaw silně klesla v Austrálii produktivita tamního soukromého hospodářství následkem častých státních zásahů do soukromého podnikání. Před 15 měsíci se Austrálie domnívala, že odstraněním této socialistické vlády budou napraveny hlavní těžkosti jejího národního hospodářství. Nová liberálně-konservativní vláda premiéra Frasera snížila federální rozpočet (kte-

DISTRIKTNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CLEVELANDU

srdečně zve krajanskou veřejnost na

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

spojený s oslavou

60 LET NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

v neděli 17. července 1977

- **Pontifikální mše sv. v 10:30 A.M. v chrámu P. Marie Lurdské. Celebruje biskup Daniel Kučera, O.S.B. za asistence kněží z českých farností.**
- **Občanská oslava ve 2:00 P.M. — Česká síň Sokol, 4314 Clark Avenue. — V národopisném programu vystoupí krojovaná mládež z Toronta, Chathamu, Ont., a ze Swanton, Ohio.**
- **Obědy — Občerstvení**
- **K tanci hraje Karlínská dechovka**

ry dosahoval výše 30 bilionů dolarů), byla vypsána výhodná národní půjčka, odhlasovány výhodné podmínky pro cizí investice, rozhodnuty daňové úlevy pro průmysl, obchod, důlní průmysl a hledání olejových polí, a hodnota australského dolaru byla snížena o 17.5 procenta. Bylo doporučeno dobrovolné zamrznutí cen a mezd. Tato opatření však dosud nestačila k odstranění hospodářské krize; nezaměstnaných je 5.7 procenta, roční inflace je 14.4 procenta, rozpočtový schodek dosáhne letos asi 5 bilionů dolarů; pouze zahraniční obchod se stal přebytkovým. Australská vláda se nyní bude snažit rozšířit průmysl těžby uranu a přeměny uhlí v olej; budoucnost australského národního hospodářství není tedy zrovna zatím růžová.

• • •

Džibuti. — V pondělí 27. června obdržela od Francie svou nezávislost Země Afarů a Issaů při Rudém moři. Toto pusté území, měřící 8,800 čtverečních mil s asi 200—300,000 obyvateli, nemá žádné přírodní bohatství, kromě písku, soli, 20,000 velbloudů a asi jedné čtvereční míle orné půdy. Také nemá žádnou armádu; protože pak jeho dva marxističtí sousedé — Habeš a Somálsko — silně touží po jeho anexi, Francie tam ponechala k jeho obraně svých 6,500 vojáků. Také chce poskytovat této 49. africké svobodné zemi roční hospodářskou výpomoc ve výši 142 milionů dolarů, zároveň s technickou a administrativní výpomocí, čímž bude této zemi umožněna existence jako státu. Habeš a Somálsko se zajímají o toto území hlavně proto, že tam při úžině Bab el Mandeb, spojující Suezský kanál a Rudé moře s Adenským zálivem a Indickým oceánem, leží strategicky velmi důležitý přístav Džibuti. Zmíněnou úžinou propluje denně asi 70 lodí, včetně cisternových a válečných lodí. Presidentem nového státu byl zvolen 61letý Hassan Gouled.

• • •

Chicago. — V táboře Artek na Krymu při Černém moři v Sovětském svazu se v druhé polovině července a v první polovině srpna bude pořádat "Mezinárodní dětský festival 1977", jehož se zúčastní delegace dětí z více než 100 zemí světa. Ze Spojených států tam pojede 32 chlapců a děvčat, pod vedením známého dr. Benjamina Spocka, propagujícího ve svých spisech permisivnost při výchově dětí, a bostonského pedagoga Jonathana Kozola. Z Chicaga byli vybráni tři mladí lidé, jimž je 13, 14 a 16 let. Jednou z hlavních součástí tohoto festivalu budou i indoktrinační diskuse, kterými se děti mají získat k příznivému, ba přátelskému postoji vůči komunismu a Sovětskému svazu. Posledních 11 let byla americká delegace na Mezinárodním dětském festivalu sponsorována Národní radou americko-sovětského přátelství. — Doufejme, že vybrané americké děti brzy pochopí, jak se musí v Sovětech poslouchat!

Washington. — U.S. vláda pomýšlela v letech 1980—1982 zavést na dálnicích ve Spojených státech nápisy s údaji vzdáleností, rychlostí atd., v kilometrech namísto v mílích. Upustila však od tohoto projektu, jehož provedení by stálo na 100 milionů dolarů, protože 98 procent dopisů, které o této věci obdržela Federální správa dálnic, se o něm vyslovilo zamítavě.

• • •

Rawalpindi. — Pákistánská vláda ministerského předsedy Zulfikara Ali Bhutto ustoupila před požadavky politické opposice, která považuje výsledky posledních voleb ze 7. března 1977 za zfalšované, a dala svůj souhlas k tomu, aby se v zemi konaly nové parlamentní volby a to 6. či 8. října. Při politických nepokojích, k nimž došlo v důsledku březnových voleb, přišlo o život více než 300 lidí. V pondělí 4. července se však v Pákistánu ujala vlády armáda, předsedu Bhutto i jeho odpůrce zatkla a o volbách se zatím nemluví.

• • •

Moskva. — V Moskvě a ve Východním Berlíně demonstrovali habešští universitní studenti proti tomu, že marxistická vláda jejich země provádí hromadné popravy členů politické opposice, a že sovětská vláda chce na žádost habešské vlády poslat zpět do Habeše 16 universitních studentů, protože jsou členy opposice proti režimu. Tyto protesty však nic nepomohou, protože sovětská vláda je plně na straně dnešního habešského marxistického režimu.

Pravost turinského plátna znovu potvrzena

Řím. — Vědci amerického vesmírového ústavu NASA v Pasadena, Cal., pořídili pomocí ozáření ultrafialovými paprsky fotografie turinského plátna, do kterého bylo podle zbožné tradice zabaleno tělo Kristovo po jeho snětí s kříže, a podrobili v laboratořích NASA tyto fotografie kompjutrové analýze, podobné procesu, jímž byly studovány fotografie z planety Marsu.

Prý dospěli k těmto závěrům: Do plátna byl zabalen člověk, který byl v Kristově době bičován něčím, co vytrhovalo kousky kůže z těla, a pak byl ukřižován. Při bičování byl skloněn; celkem obdržel při nejmenším 121 ran po celém těle, s výjimkou místa, kde měl srdce. Je možno vypočítat i sílu každé rány. Trnová koruna mu pokrývala celé temeno hlavy. Pravá část jeho obličeje byla pokryta ranami a na levé straně měl vousy vytrvány a vlasy slepené krví. Při cestě na místo ukřižování nesl na zádech vodorovné dřevo kříže a byl přivázán provazem na levé noze. Levé koleno bylo zraněno následkem několika pádů. Člověk byl přibit na kříž pomocí tří hřebů. Ukřižovaný se stále pokoušel vytáhnout se vzhůru pomocí svých paží a opíráním se o hřeb, jímž byly přibity nohy.

Dvojí tvář komunistů v Itálii

Řím. — V Itálii došlo opět na konci června na různých místech k atentátům, bombovým útokům, střelbě a jiným násilnostem, jichž zodpovědnost na sebe vzala "Červená brigáda", údajně teroristická organizace extrémistických komunistů, s kterou se oficiální komunistická strana Itálie nechce ztotožňovat, a kterou "na oko" ostře kritizuje.

Žádný teroristický akt však nebyl proveden proti komunistické straně Itálie. Pozorovatelům se zdá být nad slunce jasnějším, že ve skutečnosti všechen tento teror v zákulisí organizuje, připravuje a řídí Moskva pomocí italských komunistů.

Terče těchto násilností jsou trojího druhu: 1. Předně intelektuální elita a kádry křesťansko-demokratické strany. V Miláně byl dr. Roberto Anzalone, předseda Milánského lékařského sdružení, střelen pětkrát (na štěstí jen do nohou) — protože bojoval proti neoprávněnému absentismu zdravých dělníků v továrnách. V Římě byl stejným způsobem postřelen profesor a děkan ekonomické fakulty na Římské universitě dr. Roberto Cacciafesta, považovaný studenty za "pravičáka", protože energicky zakročoval proti teroru a anarchii na universitě a proti sabotování vyučování levicovými prvky. Rovněž jsou terčem těchto násilností žurnalisté — jako například Montanelli a Rossi — kteří neohroženě vyzývají italský lid k odporu proti komunismu a varují jej před kapitulací. 2. Dalším terčem rudých guerilů jsou průmyslové podniky a jejich technické kádry. V celé řadě průmyslových podniků menšího rozsahu vybuchly bomby, nebo byly založeny požáry. Cílem těchto akcí je způsobit psychologický šok u tisíců malých podnikatelů, odradit další investice a tak brzdit výrobu "házením písku" do soukolí ekonomie. 3. Posléze jsou terčem atentátů soudci, státní návladní a právní obhájci, kteří mají být zastrašeni před stíháním komunistických teroristů.

Tyto násilnické akce jsou v 56-milionovém italském národě vcelku nepatrného rozsahu a ani hmotné škody přitom způsobené nebyly dosud značné. Hlavním jejich cílem — podle osvědčených komunistických metod — je otřást důvěru u italských lidových mas v italský stát, v nynější režim, a v jeho schopnost náležitě vládnout a udržet v zemi pořádek. Lidové masy mají nakonec vidět v komunistické straně Itálie — která na oko odsuzuje terorismus "Rudé brigády" — jediného možného zachránce z nouze a chaosu, jimiž trpí celá země. Tímto způsobem italští komunisté doufají strhnout nakonec v Itálii vládní moc na sebe a zavést diktaturu proletariátu. (Dokončení na str. 11)

NEUSTÁLE ŽIVÁ VZPOMÍNKA

—1972— —1977—

V úterý, 12. července bude tomu už 5 let, kdy odešel náhle náš drahý manžel, otec a dědeček,

ING. KAREL SÁZAVSKÝ

rodák z Polné u Havlíčkova Brodu

V našich srdcích žiješ stále!

Jménem celé rodiny:

Marie Sázavská, manželka, Berwyn, Ill.

—1976—
8. ČERVENCE
—1977—

VROUCÍ VZPOMÍNKA

Smrt, jež nám oči zavírá,
nám nebes bránu otvírá;
Smrt na věky nás nedělí,
v nebi se sejdeme s přáteli.

Denně na svou zlatou českou maminku v modlitbě vzpomínáme, ale čas ubíhá tak rychle, že jsme ani nepostřehli blízkost prvního výročí jejího náhlého odchodu na věčnost. Teprve pondělní pestrobarevné večerní ohňostroje na oslavu našeho amerického Dne nezávislosti nám připomněly, že právě před rokem jsme byli v její čist'ounké a úhledné domácnosti všichni pohromadě naposledy.

Za pouhé čtyři další dny si ji dobrotivý Bůh k Sobě povolal. Ano, právě před rokem, 8. července 1976, zemřela naše drahá maminka, babička a prababička, paní

ANNA L. KUCHTA,

všem čtenářům zaniklého Národa a Katolíka známá dopisovatelka pod jménem "Čtenářka z České Kalifornie".

Vzpomínáme si také, jak upřímnou radost měla v lednu 1976 z toho, že se v Chicagu našlo několik křest'ansky a národně uvědomělých exulantů, kteří se odhodlali pokračovat v potřebném českém katolickém tiskovém apoštolátě vydáváním našeho milého Hlasu Národa.

Proto prosíme všechny jeho čtenáře, kteří naši maminku znali bud' osobně, anebo z dopisování, aby si v těchto dnech na ni s námi laskavě vzpomněli upřímnou modlitbou.

Pozůstalé děti s rodinami

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Jižní Korea—Hong Kong 1:0

Přihlíželo 22 tisíc diváků, Korea zvítězila vlastní brankou Kwoka.

Přátelské zápasy:

Brazílie—Skotsko 2:0

O porážce Skotska rozhodl dvěma góly Zico. V Rio de Janeiru sledovalo utkání 80 tisíc diváků.

Brazílie—Jugoslávie 0:0

Hrálo se v Bello Horizonte před 60 tisíci diváků. Zápas měl jednostranný ráz; Brazilci kontrolovali hru, bojovný tým Jugoslávců úspěšně bránil.

Argentina—Francie 0:0

Zápas v Buenos Aires vidělo 60 tisíc diváků. Mladé mužstvo Francie hrálo odvážně a patřil mu první poločas. Ve druhém Argentinci přidali a hra se vyrovnala.

Rakouský pohár vyhrála Austrie Vídeň, když ve dvou utkáních vyhrála nad Sport Club Vídeň (1:0, 3:0).

*

17. ročník Interpoháru:

17. ročníku mezinárodní letní soutěže fotbalistů — Interpoháru — zúčastnilo se 40 mužstev, rozdělených do 10 skupin; mezi nimi vítěz letošního PVP Hamburger SV (hraje ve 4. skupině), semifinálista PMEZ FC Zurich a někteří národní mistři.

Z našich zvítězila Slavia nad Landskrona Bois 5:3 (3:0) na hřišti soupeře. Slovan porazil dánského mistra BK Kodaň na domácím hřišti 3:1 (0:0). Inter remizoval ve Frankfurtu s Eintracht Frankfurter 2:2 (1:1). Lehké bylo vítězství Trenčína na domácí půdě s mužstvem Lask Linec 4:0 (1:0). Po přestávce během 19 minut domácí dali tři góly. Zbrojovka však prohrála s vítězem švédského poháru Osters Växjo 2:4 (1:2). Skóre neodpovídá průběhu hry. Brněnští měli zejména v 1. polovině znatelnou převahu, dostali však branky po hrubých chybách obrany a brankáře Hrona.

Ostatní výsledky: Maccabi Tel Aviv—MSV Duisburg 2:3 (1:2), Maccabi Jaffa—Halmstadt 1:1, GAK—NK Rijeka 0:3 (0:0), Lillestrom SK—Zaglebie Sosnowiec 0:2 (0:1), Hertha—Admira Vídeň 1:0, Austria Salzburg—Aalborg 1:1 (1:0), Pogoň Štětín—BK Kodaň 2:2 (0:1), Malmö FF—Slavia Sofia 3:0 (1:0), Frem Kodeň—Ruch Chorzów 3:0.

★

Rozlosování I. ligy kopané V ČESKOSLOVENSKU

15. srpna — I. kolo: Trenčín—Slavia, Teplice—Inter, Sparta—Lok. Košice, Žilina—B. Bystrica, Brno—Plzeň, Prešov—Dukla Praha, Slovan—Trnava, Bohemians—Ostrava.

20. srpna — II. kolo: Slavia—Ostrava, Trnava—Bohemians, Dukla—Slovan, Plzeň—Prešov, Bystrica—Brno, Košice—Žilina, Inter—Sparta, Trenčín—Teplice.

28. srpna — III. kolo: Teplice—Slavia, Sparta—Trenčín, Žilina—Inter, Brno—Košice, Prešov—Bystrica, Slovan—Plzeň, Bohemians—Dukla, Ostrava—Trnava.

11. září — IV. kolo: Slavia—Trnava, Dukla—Ostrava, Plzeň—Bohemians, Bystrica—Slovan, Košice—Prešov, Inter—Brno, Trenčín—Žilina, Teplice—Sparta.

25. září — V. kolo: Sparta—Slavia, Žilina—Teplice, Brno—Trenčín, Prešov—Inter, Slovan—Košice, Bohemians—Bystrica, Ostrava—Plzeň, Trnava—Dukla.

2. října — VI. kolo: Slavia—Dukla, Plzeň—Trnava, Bystrica—Ostrava, Košice—Bohemians, Inter—Slovan, Trenčín—Prešov, Teplice—Brno, Sparta—Žilina.

9. října — VII. kolo: Žilina—Slavia, Brno—Sparta, Prešov—Teplice, Slovan—Trenčín, Bohemians—Inter, Ostrava—Košice, Trnava—Bystrica, Dukla—Plzeň.

16. října — VIII. kolo: Slavia—Plzeň, Bystrica—Dukla, Košice—Trnava, Inter—Ostrava, Trenčín—Bohemians, Teplice—Slovan, Sparta—Prešov, Žilina—Brno.

23. října — IX. kolo: Brno—Slavia, Prešov—Žilina, Slovan—Sparta, Bohemians—Teplice, Ostrava—Trenčín, Trnava—Inter, Dukla—Košice, Plzeň—Bystrica.

29. října — X. kolo: Slavia—Bystrica, Košice—Plzeň, Inter—Dukla, Trenčín—Trnava, Teplice—Ostrava, Sparta—Bohemians, Žilina—Slovan, Brno—Prešov.

6. listopadu — XI. kolo: Prešov—Slavia, Slovan—Brno, Bohemians—Žilina, Ostrava—Sparta, Trnava—Teplice, Dukla—Trenčín, Plzeň—Inter, Bystrica—Košice.

20. listopadu — XII. kolo: Slavia—Košice, Inter—Bystrica, Trenčín—Plzeň, Teplice—Dukla, Sparta—Trnava, Žilina—Ostrava, Brno—Bohemians, Prešov—Slovan.

27. listopadu — XIII. kolo: Slovan—Slavia, Bohemians—Prešov, Ostrava—Brno, Trnava—Žilina, Dukla—Sparta, Plzeň—Teplice, Bystrica—Trenčín, Košice—Inter.

4. prosince — XIV. kolo: Slavia—Inter, Trenčín—Košice, Teplice—Bystrica, Sparta—Plzeň, Žilina—Dukla, Brno—Trnava, Prešov—Ostrava, Slovan—Bohemians.

11. prosince — XV. kolo: Bohemians—Slavia, Ostrava—Slovan, Trnava—Prešov, Dukla—Brno, Plzeň—Žilina, Bystrica—Sparta, Košice—Teplice, Inter—Trenčín.

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Sparta Hamilton— Sparta Chicago 3:5

Komentář k tomuto utkání přineseme v příštím čísle.

Sto let Wimbledonu

Náš washingtonský sportovní redaktor Petr Horák nám do redakční uzávěrky nezaslal svou reportáž z Wimbledonu, a tak přinášíme svým čtenářům alespoň konečné výsledky:

Wimbledonští finalisté

Po prvé od roku 1934 dvouhru mužů i žen vyhráli Evropané.

V pátek 1. července 1977 anglická hráčka Virginia Wade ve finálovém zápase porazila svou soupeřku Holand'anku Betty Stove 4:6, 6:3, 6:1. Virginila postoupila do finále, když v semifinále vyřadila Američanku Chris Evert výsledkem 6:2, 4:6, 6:1.

Jásot přihlížejících, jinak klidných Angličanů nebral konce, když příslušnice jejich národa v roce stoletého wimbledonského jubilea a zároveň v roce stříbrného jubilea vlády královny Alžběty II. získala trofej tohoto nejslavnějšího tenisového turnaje světa.

V sobotu 2. července Švéd Bjorn Borg ve finálovém zápase trvajícím 3 hodiny 10 minut obhájil svůj loňský titul vítěze Wimbledonu, když porazil amerického hráče Jimmy Connorse, který je pokládán za prvního na žebříčku světových tenistů, skórem 3:6, 6:3, 6:1, 5:7, 6:4.

Známá čs. tenistka Martina Navrátilová, která nyní žije v USA, byla ve wimbledonském čtvrtfinále vyřazena holandskou finalistkou Betty Stove, která ve 3. kole této soutěže hladce porazila československou hráčku Tomanovou 6:1, 6:2.

★

Pozvání na Sokolský Den v East Haddam, Conn.

24. ČERVENCE 1977

Všem krajanům a exulantům na východě Spojených států:

Jako každoročně, tak i letos, pořádá "Sokol New York" svůj Sokolský den v letním táboře v East Haddam ve státě Connecticut. Připravují se závodivé hry a sportovní utkání.

I naše kuchyně připravuje svůj tradiční český oběd a ostatní jídla. Očekává se, že ti, kterým se nechce jet autem, přijedou zvláštním busem, který vyjede v neděli 24. 7. v 7 hodin ráno od Českého Domova v Astorii, a pak v 7:30 hod. od sokolovny na 71. ulici. Cesta busem a lístek na oběd stojí $14.00. (Samotný oběd stojí $6.00.)

Chcete-li si zamluvit autobus, volejte číslo (212) 734-5105. Bus se vrátí do New Yorku mezi 9 a 10. hod večer. Že bude postaráno i o dobré nápoje, rozumí se samo sebou.

Tedy nezapomeňte! V neděli 24. července jedeme do sokolského tábora v East Haddam, Conn.

Těšíme se na shledání — Nazdar!

Kampový Výbor

Pozvání na Český katolický den v New Yorku

Vážení přátelé:

Náš výroční český katolický den bude pořádán v neděli 17. července v našem zdejším parku Sokola-Orla. Letošní den bude též oslavou 60letého trvání svazu.

Den se zahájí polní mší svatou o 11:30 dopoledne, sloužené kaplanem svazu důst. p. Tomášem McPartland.

Ve 2 hodiny odpoledne započne krátký program, při němž k nám promluví exulantský misionář a oblíbený český kněz, důst. p. Alois Vyoral, SDB. Po programu následuje piknik při hudbě, tanci a koupání. Budou na prodej i losy na výhru, atd. Vstupné do parku $2.00, školní děti 50¢.

Přijďte s celou rodinou a jistě se pobavíte v parku u vody.

Nezapomeňte na neděli 17. července, a všichni z New Yorku a okolí, kdo můžete, přijďte na Český katolický národní den! Těšíme se na shledanou!

Františka Hejlová,
předsedkyně
Bessie Churan,
tajemnice

"Paní Marino, tuhle přadni vlnu mi prosím Vás, přede lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!",

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

SPARTA A.B.A. CHICAGO

srdečně zve

své členy, přátele, známé a celou krajanskou veřejnost na

piknik

POŘÁDANÝ

v neděli, 17. července 1977
v National Grove # 2
v Riverside, Illinois
na Des Plaines Ave. a 29th Street

Začátek: v 11 hodin dopoledne

- Bohatý výběr specialit pikniková jídelníčku — včetně bramboráku
- Pivo importovaných i tuzemských značek
- Přátelský zápas v kopané

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Gu.4-1118

MARINA'S BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Edmund Řehák:

PŘI ZAČÁTKU V BĚLEHRADĚ

Ve dnech 20.—23. června zasedalo v Paříži parlamentní Shromáždění západoevropské unie. Jejími členy jsou Belgie, Francie, Holandsko, Itálie, Lucembursko, Německá spolková republika (šest zakladatelů evropského Společného trhu) a Velká Británie. K ustavení došlo r. 1955, když předtím francouzské Národní shromáždění, hlavně hlasy gaullistů a komunistů, zamítlo francouzský plán (býv. min. předsedy R. Plevena) na vytvoření Evropského obranného společenství. ZEU je pověřena otázkami národní obrany a je složena z Rady ministrů a parlamentního Shromáždění s devětaosmdesáti členy. Tento parlamentní sbor se sešel několik dní po zahájení přípravných prací pro konferenci v Bělehradě, která má zjišťovat konkrétní výsledky z helsinské dohody. Počítá se s tím, že přípravné práce se protáhnou dlouho, takže k vlastní konferenci by došlo až koncem září nebo počátkem října a skončila by někdy v polovině prosince. Prozatím vládní experti se v Bělehradě dohadují o proceduře. Mají už tři návrhy, tak zv. "Devítky" Evropského hospodářského společenství, sovětský, samozřejmě podporovaný až na Rumunsko všemi satelity, a skupiny neutrálních států, ve kterém je navrhováno — což velmi rozčílilo Sověty — aby po Bělehradě došlo ještě k další nové konferenci. Návrh patrně vyplývá z předpokladu, že ani po Bělehradě nebudou všechny vlády uplatňovat usnesení ze Závěrečného aktu z Helsinek, zvláště pak těch o lidských právech.

V době parlamentního zasedání ZEU přijel do Paříže na dvoudenní oficiální návštěvu nový president SSSR, maršálek a gen. tajemník sovětské KS L. Brežněv. Přijel nesporně s nadějí, že získá presidenta Giscard d'Estainga jako protiváhu k presidentu Carterovi. Jak dalece se mu to podařilo, k tomu lze, prozatím, připojit jen otazník. A tak, čistou shodou okolností, naskytla se pro parlamentní sbor ZEU vhodná příležitost ke generální debatě o referátu, který na sebe soustředil mimořádně veliký zájem: "Provádění Závěrečného aktu konference o evropské bezpečnosti a spolupráci."

Italský komunista referentem

Mimořádně veliký zájem už taky proto, že politická komise pověřila referátem komunistického člena italské delegace. (KSI je ve Shromáždění zastoupena jedenácti členy z celkového počtu třicetišesti italských delegátů. KSF ze stejného počtu francouzských delegátů je zastoupena čtyřmi členy. V ostatních delegacích komunisté nejsou zastoupeni.) Pro italského komunistického referenta Sergio Serge, referát nebyl snadným úkolem. Snažil se sice, jak se jen dalo, proplout s bárkou "dravým proudem a úskalími", ale příliš při tom taktisoval. KSI už dlouhá léta nechce hrát úlohu sovětského satelita, na druhé straně však a ještě nedávno vyhlásila svoje úzké přátelství k SSSR a jeho dominující straně. V předpokladech a úsilí Kremlu je "détente" prvořadým sovětským zájmem. A to vše taky vyznělo ve zprávě Sergio Serge, která obsahovala se spoustou citací různých vládních a politických činitelů a tiskových komentářů ze Západu a z komunistických režimů, 32 tištěných stran velkého formátu. Někdy se zdálo, že chce být objektivní, ale vzápětí se vždy objevilo kopýtko marxistické dialektiky. Na jedné straně přiznal, že ve východní části Evropy ustanovení o lidských právech nejsou ještě plně (?!) uplatněna, aby hned na to uváděl, že ani v té západní části není všechno v pořádku. Samozřejmě, neopomenul i ten už soustavně omílaný argument, že pro "détente" prý není alternativa, leda návrat ke "studené válce" a z ní hrozící válečný konflikt? Pokračoval stále tak, že něco přiznal, něco popřel, nebo se snažil omluvit existujícím politickým systémem ve východních prý "socialistických" státech. A jako čert kříže se bál označit tamější režimy jejich pravým, komunistickým jménem. To ostatně činí i nadšení "détentisté" na Západě: pro ně jakoby neexistovaly komunistické režimy. Mluví jen o "východních zemích", o "národech na východě", o "socialistických státech" atp. Termín "komunistický" je už zřejmě příliš zkompromitovaný v západní veřejnosti. Taková terminologie je užívána i v projevech západních vládních kruhů. Pochopitelně: "uvolnění, dohoda a spolupráce" s komunistickými režimy, tak se to neodvážil formulovat ani de Gaulle, autor tohoto triptyku. K obsahu jeho referátu se kladně vyslovili někteří komunističtí delegáti, což nepřekvapuje. Také někteří jiní z vládních formací, aby nepřipustili, i když jsou často opačného názoru, že se jejich vlády v "détente" s komunistickými režimy dost nebezpečně mýlí. Nakonec i dva "ortodoxní" gaullisté. Ti zase chtějí hájit de Gaullův odkaz "Evropy od Atlantiku k Uralu". Jenomže vtržením a obsazením Československa Rudou armádou se ukázalo, že to je boomerang, kterým se chce vrátit od Uralu k Atlantiku. De Gaulle sám se prý koncem srpna r. 1968 svým nejbližším svěřil s tím, že jeho plán byl jen sen.

Pádné repliky

V průběhu generální debaty se však ukázalo, že většina, značná většina odmítá přednes Sergio Serge. Jeho přílišné taktisování a naprosté směšování situace na Východě s tou na Západě, usnadnilo repliky, často velmi ostré, mnoha jiných delegátů. Jeden z nich poznamenal, že je to ztotožňování lepry s bolením zubů, protože obojí jsou nemoce. Jiní opět, hlavně z britské, německé a italské delegace, poukazovali na to, že nikde v západních státech, které podepsaly helsinskou dohodu, neexistují gulagy, psychiatrické kliniky pro politické oponenty, zatýkání a věznění těch, kteří se domáhají jen toho, aby byl plněn obsah Závěrečného aktu; nikde neexistují jednojediné strany a v jejich rukou veškerá moc, nikde se lidem nebrání v emigraci a ve spojování rozdělených rodin, atd. Bylo taky vzpomenuto rozsáhlých územních anexí Sovětským svazem ke konci 2. světové války. A k tomu jak Kreml ve skutečnosti nazírá na ty jím soustavně zdůrazňované zásady o nevměšování se do vnitřních poměrů a respektování cizí státní suverenity, byly uvedeny případy s Mad'arskem a Československem. Bylo také zdůrazněno, že lidská práva platí nejenom pro jednotlivce, nýbrž i pro národy jako celky, čili zahrnují i právo na sebeurčení. To znamená na právo, aby se vlastním rozhodnutím připojily k té či oné alianci, nebo si zvolily i statut neutrality, jak to bylo výslovně uvedeno v Závěrečném aktu.

Poslední řečník v generální debatě způsobil nejtrapnější dojem. Mladý francouzský poslanec Raymond Forni (36) z opoziční skupiny socialistické strany se vznícené rozřečnil o všech "dosud kladných" výsledcích "détente" s obhajobou hledisek komunistických vlád. To byl přece jen příliš "silný tabák", takže, když skončil, mu nezatleskal ani jeden z přítomných komunistických delegátů. Nakonec, sám referent i nově zvolená předsedkyně politické komise pí. Lenelotte von Bothmer (něm. soc. dem.) — je to první případ, kdy mezinárodněparlamentní shromáždění svěřilo takovou funkci ženě — navrhli, aby referát byl vrácen k novému projednání v komisi.

Nový předseda Shromáždění ZEU

Jako obvykle po uplynutí tří roků Shromáždění zvolilo svého nového předsedu. Stal se jím něm. kř. dem. Kai-Uwe von Hassel. Ve svém nástupním projevu vyslovil hlubokou lítost nad stále trvajícím rozdělením Evropy, ale i když evropské národy rozděluje politický a sociální systém, přece jen mezi nimi existuje duchovní sjednocující myšlenka. A Evropa bude skutečně silná jen tehdy, když nebude hájit jen hospodářské a strategické zájmy, nýbrž i určitý politický ideál.

Jménem Shromáždění evropských podmaněných národů (ACEN) mu ke zvolení blahopřál zvláštním přípisem pisatel těchto řádků, který se čtyřdenního zasedání účastnil jako pozorovatel. Ke zmínce o rozdělené Evropě podotkl, že Evropané v té druhé části jsou jen násilím zdržováni od své touhy moci se připojit k Evropě svobodné. Přípis zakončil: pevně doufáme, že s účinnou podporou parlamentních kruhů budou v Bělehradě také západoevropské vlády skutečně hájit a prosazovat praktické uplatnění základních lidských práv pro všechny Evropany.

Dvojí tvář komunistů v Itálii

(Dokončení ze str. 9)

Tak Rudá brigáda, vedená Moskvou a italskými komunisty, sice ostře kritizuje oficiální komunistickou stranu spolu s křesťansko - demokratickou stranou a komunisty řízenými pracovními uniemi, avšak svým terorismem připravuje v Itálii terén k tomu, aby nakonec komunisté byli lidem vyzváni udělat v zemi pořádek. Dostanou-li se italští komunisté k vládní moci, pak odhodí svou masku liberálního a na Moskvě nezávislého "eurokomunismu" a půjdou neúprosně ke svému cíli podle osvědčených komunistických metod diktatury proletariátu, či spíše diktatury menšinové komunistické strany, plně řízené Moskvou.

Na západ od Velehradu se zvedají Chřiby s hradem Buchlovem na prostředním "Buchlovském kopci".

Kulturní večer v Clevelandě splnil očekávání

Máme na mysli kulturní podnik, který pořádala clevelandská skupina SVU v sobotu 18. června v Gwinn Mansion. — Podnik se stal událostí, která se přítomným hluboce zapsala do srdce i do paměti. Poskytl v štědré míře poučení i osvěžení hodnotným programem. K pocitu blahého uspokojení přispěl ovšem i letní půvab zámeckého parku a kouzlo jezera Erie v paprscích zapadajícího slunce. Hlavně tento pohled na jezero uvedl přítomné (při vzájemném seznamování a chutném občerstvení) do jakési "lyricky vnímavé" nálady, která byla vítanou duševní dispozicí pro následující kulturní program.

Program měl dvě části. — První patřila básníkovi Janu Zahradníčkovi, kterého nedovedl umlčet ani komunistický žalář, ba nedokázala to a nedokáže ani smrt. — Z rozsáhlé Zahradníčkovy tvorby vybral dr. Mirek Poseděl jedenáct klenotů. Účinkující vložili do přednesu um, vtip a srdce. Platí to zvláště o Josefu Kramešovi, jinak známém a uznávaném filmovém producentovi.

Byla přestávka. Po ní nám řekl něco vzácně zajímavého o studentských letech a o lidském profilu Jana Zahradníčka jeho krajan a spolužák z Třebíče a z Prahy. Byl to dr. Václav Hojný, který kvůli našemu programu přijel i s manželkou až z New Yorku. Tak imperativně v něm působí vřelá vzpomínka na dávného spolužáka, oddaného přítele a velkého básníka.

Prof. Felix Mikula promluvil pak o kulturním dosahu a významu (národním i světovém) svatořečení Jana Nepomuckého Neumanna (1811—1860), čtvrtého biskupa ve Filadelfii, který se narodil v "našich" Prachaticích. — Svatořečení se konalo pouze několik hodin po programu na náměstí svatého Petra v Římě, za jásavého holdu křesťanů všech jazyků a barev.

Pak byly promítány dva krátké filmy našich exilových producentů. Oba filmy byly v soutěžích odměněny nejen uznáním, ale i cenami. — Nejprve to byl film "Fresh Colors" ("Svěží Prapor") Pavla Fierlingera, a po něm Kramešův film "New York self-reflected" ("New York v odraze zrcadla"). Josef Krameš sám oba filmy promítal a komentoval.

Opakuji: Všichni účastníci večera jistě budou na něj trvale vzpomínat a už teď se těší na další, pokud možno opět v poeticky půvabném zámečku na břehu jezera Erie.

F.M.

SEZNÁMENÍ

41ročný vdovec, pôvodom z Bratislavy. Vysoký, štihlý, kludnej povahy. Sportovec, nefarčiar, nealkoholik. Pracovitý motor mechanik. Zodpovedný otec svojej 13ročnej dcerke. Vlastní pekný rodinný domček s výhľadom na more v dobrej štvrti. Rád by sa soznamil s jemnou, inteligentnou dámou so smyslom pre kludný rodinný život, v primeranom veku. Foto čestne vrátím. — P.O. Box 23, Waringah Mall 2100, Sydney, Australia.

Kardinál

(Dokončení ze str. 1)

lem" je doposud Buto (zaniklé biskupství v Egyptě). Služebně se stal světícím biskupem arcibiskupa (1949—1961) Josefa Matochy. — R. 1950 byl zatčen, protože se stal biskupem bez "státního souhlasu", a protože na vinici Páně působil příliš úspěšně. — Nejprve byl internován v "koncentračním klášteře" v Želivě, pak v Hájku u Prahy. — Po likvidaci "koncentračních klášterů" byl poslán jako administrátor na faru v obci Huzová (ne "Hrůzová") severně od Olomouce. Při prvním setkání v Římě mi svěřil, že tam má pouze 500 duší. Mluvčí režimu mu to vysvětlil: "Ty hodně pracuješ". (Nejhorší "provinění" všech hodných kněží.)

Biskup Fr. Tomášek byl sice členem "Výboru celostátního mírového hnutí", ale aktivně se jeho činnosti nezúčastnil.

Už r. 1947 začal sepisovat nový katechismus, který však byl vydán až r. 1956, a to hodně seškrtán vládní censurou. Proto sám autor nemohl být s ním plně spokojen. Nadto byl katechismus vydán pouze na novinovém papíře a jednotlivé farnosti obdržely pouze 10—15 kusů.

Na 2. Vatikánský Sněm dostal se biskup Fr. Tomášek r. 1963. Promluvil nejprve o důležitosti náboženské výchovy dětí (dítě se může stát "apoštolem" v rodině) a pak dvakrát pozoruhodně zasáhl do diskuse o náboženském ekumenismu.

3. října 1963 byl propuštěn z konfinace arcibiskup Josef Beran (spolu s brněnským biskupem Karlem Skoupým). — 19. února 1965 přistál (k všeobecnému úžasu) jako kardinál v Římě, a týž den bylo z Vatikánu hlášeno: "Svatý Otec jmenoval biskupa Františka Tomáška apoštolským administrátorem v Praze, "sede vacante", t.j. dokud stolec sv. Vojtěcha nebude znovu náležitě obsazen. — Už 18. února složil biskup Tomášek slib věrnosti ČSSR do rukou Fr. Kahudy, prvního náměstka ministra školství a osvěty. — 21. března předložil jmenovací dekret metropolitní kapitole. Dekret přečetl kanovník Fr. Kotalík. — Ant. Stehlík přestal být "kapitulním vikářem". Nový ordinář ho sice požádal o dočasné zastupování "in absentia", ale brzy sám přesídlil do Prahy.

Už 23. dubna 1965 přijel apoštolský administrátor Tomášek do Říma jako konsultor Komise pro kat. výchovu a byl 27. dubna přijat Svatým Otcem. (Biskup Tomášek je kromě toho členem Sekretariátu pro sjednocení křest'anů.)

* * *

Jak charakterisovat postoj nového kardinála vůči zásadním odpůrcům náboženství? — Je si dobře vědom, že v jeho vlasti se porušují dokonce i základní lidská práva. Dalo by se však o něm říci: Podle zásady sv. Augustina nenávidí hřích, ale hříšníků samotných je mu spíše líto. Cítí zodpovědnost za všechny duše jemu svěřené. — "Církevní poměry ve vlasti musí být normalizovány", řekl mi při našem setkání. — "Frontálním" srážkám s táborem odpůrců se proto vždy snažil vyhnout. Mírnější komunisté si ho vážili a nebránili mu v cestování do Říma. — S uznáním se setkaly také jeho ekumenické snahy. Pravoslavní pozorovatelé na Koncilu odevzdali mu 4. prosince 1963 medaili moskevského patriarchy. (Pouze čtyřem církevním hodnostářům dostalo se téže pozornosti.)

5. března 1976 byl biskup Tomášek opět v Římě. — Při všeobecné audienci řekl Pavel VI. přítomným: "Je mezi námi pražský ordinář, biskup František Tomášek. Musí plnit arcipastýřské povinnosti za podmínek, které na něm nezávisí. Pozdravte ho; slibte mu své sympatie a modlitby". (Nepochybně týž den jmenoval ho Pavel VI. "in petto", t.j. bez zveřejnění, kardinálem). — Téměř stejnými slovy upozornil papež zástupy poutníků 19. března 1977 na všechny čsl. biskupy, kteří si přišli vykonat povinnou návštěvu u nejvyšší hlavy Církve.

Kardinál František Tomášek, apoštolský administrátor na uprázdněném stolci svatého mučedníka Vojtěcha, musí věru nadále vykonávat arcipastýřský úřad "za podmínek, které na něm nezávisí". Jsou to podmínky víře lidu až životně nebezpečné a sotva se v dohledné době změní k lepšímu. Pošleme proto všichni ušlechtilému arcipastýři vřelý pozdrav do dálky, s ujištěním, že může spoléhat na naši oddanost a mravní podporu.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

VLADIMÍR RICHTER:

BUĎTE NA VĚKY ŽIVI SVATÝM OHNĚM

K 60. výročí památné bitvy u Zborova se vzpomínkou na všenárodní zborovskou pouť r. 1927

Druhého července 1977 tomu bylo 60 let, kdy poprvé vystoupila v otevřeném boji proti Rakousku na samostatném bitevním úseku československá brigáda, sestávající z necelých tří pluků v počtu půl třetího tisíce vojínů a důstojníků. Téměř 200 hochů tam obětovalo svůj mladý život za svobodu vlasti. Pro náš národ tento děj tak historicky důležitý se udál na pláni východní Haliče, blízko bývalých carsko-ruských hranic u městečka Zborova a okolních vesniček: Cecová, Cecůvka, Choroščice, Ohrebce, Jezeřanka a Josefůvka.

V roce 1927 desáté výročí tak velkého významu vyvolalo ve svobodné ČSR přirozeně velké oslavy, jež vyvrcholily národní pouti ke Zborovu ve dnech 1. až 4. července 1927, pořádanou Národní radou Československou. K účasti byla pozvána i katolicko-národní tělovýchovná organisace Čs. Orel, jelikož z jeho osmi tisíc mužů, registrovaných před válkou, v legiích bojovalo 2.280, z toho v legiích ruských 1.470. Na bitevním poli památného dne u Zborova konalo svoji legionářskou povinnost 232 Orlů.

Pro úplnou znalost historie československých legií na Rusi, je nutno si však také připomenout často opomíjenou pravdu, že zrození legií se datuje ke dni svátku sv. Václava roku 1914. Vznikly z České družiny v Kijevě. Z této pak v lednu 1916 byl ustaven Československý střelecký pluk, původně nazvaný plukem Svatováclavským. Dne 6. července 1917 byl tento pluk přejmenován na pluk Jana Husa.

Svatováclavský pluk měl i svůj posvěcený prapor: na rubu praporu v carsko-ruských barvách (bílé, modré a červené — tedy typicky slovanských), byl uprostřed v uměleckém provedení vyšit obraz koruny sv. Václava a žerď byla zahlavena rozpjatým pozlaceným orlem (viz Medek—Holeček: Bitva u Zborova). V květnu 1916 vydělen z Prvního pluku oddíl, jenž byl základem Druhého pluku Jiřího z Poděbrad, avšak původně nesl pojmenování po svatých Cyrilu a Metoději (viz Medek—Holeček: Bitva u Zborova). Třetí čs. pluk byl pak pojmenován po Janu Žižkovi.

Cesta ke zborovskému památníku československého odboje

Již si dost dobře napamatuji, jak jiné národní organisace řídily své cesty ke Zborovu, ale jako účastník orelského oddílu — (v počtu kolem 600 osob, většinou oděných do tradičních stejnokrojů i krojů národních) — vím, že jsme jeli svým vlakem, který vyjel z Přerova brzy ráno 1. července. Směr: Mor. Ostrava, Bohumín a pak již jen fádní cesta po polském území.

Konečně kolem 6 hod. ranní dne 2. července vjíždíme do stanice ZBORÓW; — jsme u cíle své cesty, na místě, kde byl v ranních hodinách generální sraz všech účastníků národní zborovské pouti. Snad již nikdy nebude stanice Zborov svědkem tak velké účasti lidu jako tehdy. Ze všech stran vidíme spěchat ke stanici ukrajinské obyvatelstvo. Poláků v tomto kraji je málo. Nádraží je zahaleno spoustou praporů a chvojí; na nástupišti stojí polská generalita, čestná polská setnina, vojenská hudba polská, která hraje při příjezdu naše hymny, zrovna ve chvíli, kdy přijel poslední zvláštní vlak slovenský od Košic s menším orelským oddílem a se svou orelskou kapelou s delegací Lvovských Čechů. Navíc přijíždí ještě výprava Čechů z Volyně se svým misionářem P. Střížem, farářem ze St. Bělé, takže celkový počet Čechů a Slováků ve Zborově toho dne byl odhadnut na 8 až 9 tisíc poutníků.

Po odbytí uvítání přehlídky čestných setnin a jiných formací, seřadil se mohutný průvod v čele se Sokoly a Orly do městečka Zborov. Toto představuje typ východohaličských neúhledných a nesoustředěných osad. Po pravém boku nám v dáli československá vlajka označuje "Mogilu" — t.j. návrší vysoké asi 400 m, kde byly nejúpornější boje našich s německými Rakušany a Mad'ary opevněnými v betonových zákopech; právě tam Čs. brigáda utrpěla největší ztráty, zvl. v I. pluku. Od Zborova vede cesta k Cecové, kde byl hlavní stan, obvaziště a nedaleko také nástupiště naší brigády k jejím posicím. Nahoře nad Cecovou jsou hroby bratří legionářů na cecovském hřbitůvku. Na místo původního společného vojenského hrobu padlých, zbudovaí zde Památník odboje v jubilejním roce desátého výročí vítězné bitvy u Zborova, tedy r. 1927 — pomník v podobě zemljanky (ruských podzemních stavení). Odtud také pochází exhumovaná kostra Neznámého vojína, pochovaná v radniční kapli na Staroměstském náměstí v Praze. Ta zemljanka, nedůstojně se krčící k zemi, měla být vpravdě úchvatně důstojnou mohylou, skvěle representující naši ČSR s jeho nesmrtelnými zborovskými bojovníky. Ani zdaleka však neobsáhla myšlenku velikosti thermopylských následovníků — rekt té doby; výtvarnicky nezdolala svůj ideový úkol. V pojetí křest'anského symbolismu neuspěla také. Její původní vznešený symbol našeho vykoupení — Kříž — musel po deseti letech uhnout bokem, aby "nepřekážel". Ten jubilejní pomník se měl hrdě k nebesům vzpínat na věčnou paměť svaté bitvy, svaté lásky i svatého hněvu; měl být skvělou kamennou symfonií našeho bolu, hrdinství a slavného zmrtvýchvstání národa — kdysi tak potupně porobeného; měl promlouvat k k lidu o epopeji touhy po svobodě a prolité krvi národa.

Ale i přes své výtvarné nedostatky byl nám v této slavné chvíli laurem nejkrásnějším. A když k tomuto památníku dospěla naše výprava, byla zahájena smuteční slavnost za řízení plukovníka Medka, zborovského básníka.

Za polskou vládu promluvil gen. Konarzewski, dále učinili projevy zástupci legionářských organisací, zástupci zahraničního ministra E. Beneše a další. Během programu kladly k pomníku přítomné národní organisace věnce: Za Čs. Orel tak učinili bratři dr. Řetický a Svozil. Když pak br. Řetický v proslovu vyřizoval jednomu padlému synáčkovi od maminky pozdrav, která pro své onemocnění a stáří nemohla přijet, když jsme viděli další plačící matku jiného z mrtvých u Zborova — paní Novákovou z Čech, která s námi vlakem do Zborova přijela, byly to chvíle nezapomenutelné — až dech se zatajoval. Br. dr. Řetický totiž také přečetl dopis dobrovolce Jožky Nováka, který napsal 1. července 1917, přibližně na místě, kde jeho tělo odpočívá v pokoji po těžkém boji. Dal jej do úschovy svému kamarádu, který šťastně bitvu přežil a po návratu domů odevzdal jeho rodině. Slova dopisu zní:

Drahá zlatá mamičko! Jsem český voják, revolucionář. Dnes je 1. července 1917. Je nás celý pluk. Zítra brzo ráno udeříme na vojska proradného císaře, probijeme se k vám na Moravu, do Čech a přineseme vám svobodu. My zvítězíme! Bude-li třeba, padneme všichni, jako naši předkové na Bílé hoře u Hvězdy. To je naše rozhodnutí. Padnu-li, má drahá mamičko, neplačte. Pomodlete se za mne a za nás všechny a buďte hrdá, že Jste vychovala syna, který neváhal obětovat život pro blaho národa. Líbám a objímám Vás, zlatá matičko.

Váš Jožka

* * *

Jistě by byla slavnost mnohem dojemnější a k povaze dne se lépe přimykající, kdyby pořadatelstvo vyhovělo žádosti zástupců katolických organisací (Orel a Ústřední Jednota Čs. legionářů), a do programu zařadilo polní mši svatou. Potvrdil nám to i pan probošt Kostolus, že tím by bývala slavnost u tamních zbožných řecko-katolických Rusínů jen získala na vážnosti a důležitosti.

Na přikrčeném pomníku — k zemi přitisknuté zemljance, jež nedominuje svému okolí, jak by bývalo, záhodno, byla upevněna kovová deska většího rozměru, a na něm česko-polský text, který zněl: **"Zde ve staré slovanské půdě, odpočívají synové československého národa, padlí v bitvě u Zboro-**

va, jež dala jim slavné vítězství ve svatém boji za osvobození jejich vlasti a za šťastnější budoucnost všech osvobozených národů slovanských".

Mohutným dojmem — jako kvádr za kvádrem — dopadala na konci první části oslavy do niter účastníků závěrečná slova válečné Medkovy epopeje: Bratři, dnes otevřete věrná srdce! Nezapomínejte i bud'te živi na věky svatým ohněm vroucích a hrdinských srdcí, jež bila a chladla pro vás i pro vaše děti — u Zborova — v nezměrné lásce i oběti.

Na vlastním zborovském bojišti

Pak jsme všichni vyšlápli k vesnici Chorošce, nechali jsme stranou Josefůvku, zamířili k Cecůvce — a již stojíme uprostřed území bitevního pole, které (tehdy — před 10. lety —) stalo se svědkem heroického zápasu našich bratří legionářů za svobodu vlasti. Stručně opakuji, že necelé 3 pluky našeho vojska, tvořící jakousi neúplnou brigádu, jako lvi se vrhali do nejprudších bitev a dobývali na pětinásobné přesile jeden opevněný zákop za druhým, až obsadili návrší Mogilu, na jejíž rakouských betonových krytech bylo vápnem německy napsáno: "Kdo se zmocní těchto zákopů, stane se pánem Rakouska". A čeští vlastenci žili jedinou touhou; nepřítele srazit k zemi a dát nový život sobě — SVOBODU.

Tehdy, když jsem stál na návrší Mogily, měl jsem pocit, že naši "Hoši od Zborova" už 2. července r. 1917 asi odtud zahlédli první úsvit nadcházejícího dne SVOBODY a spravedlivého řádu.

Přirozeně, není válečného boje, aby nebylo obětí na životech. Proto po kruté bitvě u Zborova k večeru slavného i přesmutného dne našich legionářů, sbírali vítězové zbytek raněných — asi 800 — a mrtvé — padlé spolubratry, kladli do zemljanky — společného to hrobu: sto devadesát šest mrtvých bohatýrů. Mezi těmi padlými leží také 33 našich orelských bratří z 232 zborovských Orlů. Vykonali svoji svatou povinnost, k níž je vázala orelská myšlenka.

Modleme se, sestry a bratři, za všechny tyto velikány našeho národa ještě s větší zbožností právě v tomto jubilejním roce jejich slavných vítězství i slavné smrti!

* * *

Byla již noc, když jsme sestupovali do ztichlého údolí — "Údolí nadšení", jak je nazval ruský generál Selivjačev, protože se tudy valilo svaté nadšení legionářských dobrovolníků; vedl je zápal za spravedlnost, šla tudy československá síla nadšených bojovníků. A tehdy, tento ruský generál, také nazval československé legionáře československými orly a ruské vojáky "slepicemi".

Kolem 10 hod. večerní jsme nasedali do našeho vlaku ke zpáteční cestě do svobodné vlasti.

"Sbohem, drahý náš Zborove, ty náš československý Marathone!"

Na této zpáteční cestě jsme vykonali dvě kratší prohlídky měst Lvova a Krakova a časně z rána dne 4. července jsme přijeli do Přerova. Mnohé naše cestující a ospalce v blízkých budovách jsme překvapili — my Orli — starou sokolskou probuzeneckou písní — jejíž autor není znám — "Čtvrtého července, na strahovských hradbách". Odtud se již rozjíždíme na všechny strany s vědomím vykonané povinnosti poctou k těm, kteří nám svobodu vybojovali. Zborovská bitva byla vznešeným příkladem statečnosti, obětavosti a lásky našich prvních československých vojáků k národu; je příkladem, který ještě dnes je nám vzorem nejkrásnějším.

* * *

Načrtl jsem význam Zborova jako závěru a vyvrcholení jedné etapy československého přímého osvobozovacího boje. Ale Zborov nebyl jen závěrem určitého dne, byl také východiskem další československé cesty a její výstavby. Jeho pokračováním byly boje v příštích dnech, za červencového ústupu ruské armády, kdy podle slov generála Brusilova: "Čechoslováci, věrolomně opuštěni u Tarnopole, bili se tak, že by všichni měli před nimi padnout na kolena". Dalším navázáním na tradici zborovskou byl pak velkolepý pochod až k Tichému oceánu — pověstná anabáse československé armády.

Zborov s Tarnopolem stojí v základech formace našeho národního čs. vojska, staly se jeho mravní oporou v bojích dalších. V tomto smyslu byl Zborov ohniskem, ústředním bodem našeho každého dalšího osvobozovacího úsilí.

* * *

Vzpomínka na Zborov musí stále napřimovat naši páteř. O Zborovu musí slyšet děti v našich rodinách v exilu a doma, ve školách, jakmile to bude opět možné. Zborov musí být připomínán nejen letos, u příležitosti 60. jubilea, nýbrž každého roku. A jistě přijde opět den, kdy na ta zkrvavená místa kolem Mogily nad Zborovem budou od nás z ČSR putovat zase vděčné výpravy poutníků, aby si na oněch místech lépe uvědomili oběti minulých generací, přinesené za svobodu otčiny. Ty oběti zavazují nás a nepřestanou zavazovat ani generace příští.

Vím velmi dobře, že každý z nás Čechů i mnohých Slováků, pokaždé, když jsme kdekoliv potkali účastníka zborovské bitvy, byli naplněni vděčností, a zdálo se nám, že jsme ničím proti těm, kteří lásku k české a slovenské věci dokazovali ochotou bojovat po boku umírajících bratří. A ve stisku ruky těm živým Zborovským, vzdávali jsme poctu i těm, kteří se od Zborova nevrátili. Padli, avšak jejich krvavá oběť vydala bohatou žeň: naše vlast vstala po staletích poroby z mrtvých. Nebylo jim souzeno — Bohužel — vidět po sibiřské Golgotě, vstupovat jejich vlající prapory s nadšením do zlaté Prahy a na Hradčany.

Teprve vítězství našich vojáků u Zborova dalo pevný základ politickým úspěchům československým v rozhodujících kruzích na mezinárodním fóru.

Proto s Jiráskem ve vzpomínkách zvolejme do světa: "Zborove, rodiště mladé slávy našeho zas vojska, tys první mohutný akord velkolepé epopeje, která pak hřměla z širé Ukrajiny přes Ural až k Velkému oceánu. S úctou pozdravujeme tvé živé bojovníky, vděčně a s láskou vzpomínáme tvých padlých hrdinů."

V bolestném zamyšlení nad nesmrtelnými reky, připomíná jejich historický druhý červenec z L. P. 1917, v nevýslovné lásce a nezměrné úctě autor této vzpomínky.

Tisková zpráva ČSNRA o nové Husákově amnestii pro exulanty

Československá národní rada americká byla již před delší dobou informována, že v průběhu jednání v Bělehradě přijde komunisická vláda Československu s nějakou amnestií! Současná amnestie není tedy žádným překvapením. Je pouze jedním z obvyklých a víceméně přežitých prostředků komunistické propagandy, jehož se prostě znovu použije kdykoliv se režimu zdá, že by mu mohl být užitečný.

Československá vláda bude musit čelit pravdám a nepříjemným důkazům o nedodržování helsinské dohody ve věci lidských práv, v otázce osudu podpisovatelů "Charty 77" a pod. Současná amnestie má tedy posloužit jako clona, propagační prostředek a důkaz — i když málo přesvědčující — "dobré vůle" komunistické vlády. Nejen nám, ale i svobodnému světu je známo, že Československo, které čelí vážným hospodářským těžkostem, potřebuje dolary a chtělo by je získat i prostřednictvím 60-tisícové emigrace z roku 1968-69. A to — at' již častými návštěvami příbuzných uprchlíků, nebo trvalým návratem exulantů i s jejich úsporami, či dokonce udělením vystěhovaleckého pasu, jehož vydání je podmíněno zaplacením útrat komunistické vládě za vzdělání, obdržené v Československu, za které se platí 20 až 80 tisíc. Nezaplacení může být pokutováno několika měsíčním vězením.

Není též neznámo, že československí komunisté již dlouho těžce nesou, že se Československu nedostává od Ameriky hospodářských a obchodních výhod, jakých se dostává nyní Polsku, Rumunsku a Mad'arsku. Též se nevzdali naděje na vrácení t.zv. zlatého pokladu, nějakou pro ně výhodnou dohodou.

Zkrátka a dobře, chtějí naši Ameriku nějak obměkčit, a současná amnestie jim v tom má pomoci, aby USA dávaly a nic dalšího nežádaly. Tato amnestie však nedává a neslibuje nic nového; vše již bylo slibováno v amnestiích předchozích. Říká jen: můžete se vrátit, nebo navštívit své příbuzné bez obtížných formalit. Co se však bude dít dál a později, o tom se nemluví. Je však dobře známo, jak se zacházelo s těmi, kteří uvěřili a vrátili se na dřívější amnestie! Ve slovníku komunistů totiž není slovo svoboda, lidskost a odpuštění, a proto i tato amnestie zůstane prázdným slovem, nestane se skutečností a nic neznamená.

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY
jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Výzva čs. spolkům a organizacím v krajanském Chicagu k účasti v průvodu porobených národů

Československá národní rada americká vyzývá k společné účasti v průvodu všechny čs. spolky a organizace v Chicagu, všechny své členy i jejich přátele, všechny příslušníky čs. krajanské obce, starokrajany i exulanty z posledních let.

ČSNRA je přesvědčena, že je naší národní povinností, abychom se za nesvobodné, okupované Československo všichni zúčastnili průvodu porobených národů — a demonstrovali tak touhu československého lidu po svobodě a neodvislosti.

Letošní průvod porobených národů se v Chicagu koná v **sobotu 16. července 1977** a vyjde ze seřadiště na Wacker Drive přesně ve 12. hod. v poledne a půjde po State Street až k ulici Van Buren.

Československá skupina má na seřadišti číslo 17 a její seřadiště bude na Wacker Drive mezi ulicemi **Wells a Franklin.** Své místo na seřadišti máme zaujmout v **11:00 hod.**

Maršálem čs. oddílu průvodu je br. James V. Krákora, člen předsednictva ČSNRA. Do pochodu nám bude hrát kapela 25 hudebníků Americké federace hudebníků, pod vedením Franka Zákrockého.

Žádáme spolky a jednotlivé skupiny, aby úřadovně ČSNRA sdělily, jak početná bude jejich skupina, zda ponese prapory, jméno vedoucího své skupiny — a také kolik členů má zájem o dopravu dolů do města a zpět autobusem. Autobus vyjede od budovy Olympic z rohu Lombard Ave. a Čermákovy třídy v 10:30 hod. Telefon úřadovny ČSNRA je: 656-1117. Těšíme se na Vaše telefonické zavolání, nebo písemnou zprávu a hlavně na vaši účast.

Československá národní rada americká

ARTHRITIS-RHEUMA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru teď proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Teď opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročišťující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. Ať přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Nejspíše to budou Indové, pomyslil si, a už studoval ohromné císařství indické, také se dotazoval podrobně na indický život anglického misionáře, ktedý v Indii působil. Té doby velmi často mluvil o Indii a povzbuzoval své řeholníky, aby se učili anglicky. Také se nabídl v Římě, že je ochoten převzít apoštolský vikariát v Indii. Ani Indie neměla však býti prvním působištěm misionářů salesiánských.

V prosinci 1874 zavítal k Donu Boskovi argentinský konsul a nabídl mu jménem arcibiskupa z Buenos Aires, aby převzal misionářskou práci v širokých pustinách na jih od argentinské republiky v Patagonii, v Ohňové zemi, na ostrovech Magellanských a na Novém kontinentě u jižního pólu. V těch zemích bylo obyvatelstvo tak divoké, sezvířečtělé, že přívrženci Darvinovy teorie považovali právě tamnější obyvatelstvo, a to jediné ono, za přechodný typ mezi druhem zvířecím a lidským.

Jak se Don Bosko přesvědčil, že právě ti divoši jsou Prozřetelností Boží vyvoleni, aby jim svatou víru donesli salesiáni, je záhadou nerozluštěnou. Don Bosko nabídku okamžitě přijal a po celý rok 1875 vybíral, vybavoval a vyučoval hrstku nových misionářů, kteří měli nést radostné poselství daleko za moře na argentinský jih.

Prvních misionářů bylo deset, šest kněží a čtyři laici. Už z nich nežije nikdo. Náčelník první výpravy, P. Cagliero, hoch památného vidění v roce 1855, zemřel poslední ze všech desíti roku 1926, jako stařec 88letý. — Pracoval třicet let v misiích, šestnáct let ve službách papežské diplomacie. Byl prvním salesiánským biskupem a kardinálem.

Kristu Pánu bylo líto zástupů, které jako obilí dozrávaly ke žni. Lítost nad zástupy vynutila mu slova: Proste Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou. Žeň zajisté veliká, ale dělníků málo. — Kolikrát uvažoval o těchto slovech Páně Don Bosko. Patagonie je dvakrát větší než Francie s Belgií. Jaká žeň se nabízela misionářům, ale Don Bosko jich mohl poslat jen deset. Nic neděLá, jiní půjdou po nich. Modlitba věřících a jejich utrpení vydobudou jistě nové a nové dělníky na vinici Páně. Na cestu do misií dal Don Bosko svým synům tyto rozkazy:

"Nestarejte se o nic jiného, než o duše a pohrdejte poctami hodnostmi a bohatstvím!

Chcete si zasloužit požehnání Božího a blahovůli lidí? Pečujte zvláště něžně o nemocné, o děti, o starce a o nešťastné.

Buďte vždy a všude uctivě poddáni vrchnostem státním i církevním! Buďte apoštoly Velebné Svátosti a Panny Marie Pomocnice!"

A na konec zašeptal náčelníku misie P. Caglierovi:

"Učiňte, co můžete, ostatní ponechte Pánu Bohu. Důvěřujte až bez sebe ve svatou Hostii a v Pannu Marii Pomocnici — a pochopíte, co jsou zázraky."

* *. *

Největším zázrakem byl jistě podivuhodný rozkvět salesiánských misií, které rostly krok za krokem a řadily salesiánskou kongregaci hned mezi dvanáct či patnáct velkých společností misionářských.

Za prvními misionáři rozjeli se brzy druzí, třetí... Začátky byly ovšem velmi těžké. Misionáři zažili mnoho zklamání, nezvyklé podnebí hatilo jim práci, nepřátelé vyrůstali takřka ze země, majetku a peněžní pomoci měli velmi málo, jejich počet byl tak nepatrný, a přece misie rostla krokem. Duchovní prales, do kterého zavítali, nesl po dvaceti letech krásné ovoce jejich nadlidské práce. Prošli širou Patagonii a argentinskou Pampu křížem krážem, neminuli jediného kraje, a obrátili tamější divochy na víru katolickou. Dnes jsou tam zřízeny: apoštolský vikariát magellanský, misie pampské a patagonské.

Srdce vábilo salesiánské misionáře do středu republiky ekvadorské, kde žijí asiatské kmeny pověstných Kivarů, u nichž není ani stopy nějaké civilisace, tím méně křesťanské víry. V roce 1895 byla na území podřízena biskupu salesiánskému a tvoří apoštolský vikariát mendezský a gualaquizský.

Rok předtím dostali se salesiáni do státu Matto Grosso k indiánským kmenům, zvláště k Bororos. Po dvacetileté práci jsou Bororos katolíky, a je tam od roku 1914 biskupství, zvané prelatura de Registro de Araguaya. Biskupem je salesián. Rovněž v Brasilii podél řeky Rio Negro táhne se v délce jednoho tisíce kilometrů kraj pralesů a řek, obývaných Brasiliány, vystěhovalci a indiánskými kmeny, mezi nimi kmen Tucanos. Až do nedávna žili ti lidé jako ovce bez pastýře. Jedni neměli o křesťanské víře ani zdání, jiní neměli posily svatých svátostí. V roce 1914 podřídila Propaganda řečené obyvatelstvo prefektuře Rio Negro a svěřila je salesiánům.

Deset let později usadili se salesiáni na přání sv. Otce Pia XI. v Paraguay, v nekonečné, močálovité krajině Gran Chaco, obklíčené třemi veletoky: Paraguyayem, Pilcomayem a Parapitim. Žijí tam mezi dvaceti nebo třiceti tisíci Indiány, zvanými Ciamacocos a Lenguas, oddaných dříve fetišismu.

V roce 1927 usadili se salesiáni v kotlině amazonské, na nepřehledné pláni brasilské, porostlé tropickými pralesy, a zřídili pro území, rozsáhlé jako půl Francie, v Porto-Velho apoštolskou prelaturu. Pracují tam u bojovného kmene Piratinitins.

Jak vidět, specialisovali se salesiáni ponejvíce na pokřesťanění amerických Indiánů. Lidé jsou zvyklí považovat za země pohanské ponejvíce Asii, Afriku a Oceanii. Žije však plno pohanů, a to nebezpečných, v pralesích a na nekonečných stepích jihoamerických. Rozdíl mezi pohany americkými a pohany asijskými a africkými je ten, že v Africe a v Asii žijí lidé pohromadě, kdežto různé pohanské kmeny americké tvoří ostrovy, někdy snad i velké ostrovy, ale přece opravdové ostrovy mezi jiným obyvatelstvem. Obyvatelstvo, bydlící pohromadě, tvoří potomci španělských dobyvatelů, vetřelců do těch krajů, nebo vystěhovalci z jiných národů. Ubozí domorodci jsou od přistěhovalého obyvatelstva se všech stran obklíčeni v posledních svých útulcích.

Před příchodem Kryštofa Kolumba do Ameriky byli Indiáni jedinými klidnými majiteli tamních nekonečných území, byli také početní. Nyní tvoří nepatrnou menšinu, a to menšinu, považovanou od dobyvatelů za méněcennou, která má dosud jediné právo, že smí svobodně žít a dáti se od hrabivých cizinců skoro všude vykořisťovat.

O právo těchto lidských tvorů na víru křesťanskou, nesenou do Ameriky pod prapory Kolumbovými, se nestaral nikdo. Dobyvatelé dobyli půdy, ale nestarali se o největší kořist, dobýti duší indiánských. Domnělá civilisace evropská — latinská nebo anglosaská — nepřinesla ubohým Indiánům, zamořeným po věky nevědomostí, nic dobrého. Naopak, naučila je mnohému zlému: loupežnictví, lačnosti po penězích a pití lihovin.

Na štěstí ve všech stoletích po podivuhodných misiích jesuitských v Paraguay vyskytly se duše, které hoří jedinou touhou pokřesťanit americké Indiány, a tak odevšad z krajů evropských přicházejí na výzvu tamnějších biskupů horliví apoštolové a přinášejí nešťastným, o majetky připraveným a pronásledovaným Indiánům, utečeným do samot, božskou útěchu víry křesťanské.

Až do prvních let tohoto století pracovali salesiánští misionáři u rudých Indiánů. Ale v roce 1911 usadila se misionářská výprava belgických salesiánů na žádost jejich vlády v Kongu, v provincii Katanga. Pracovali tam tak úspěšně, že po patnácti letech roku 1926 zřídila sv. Stolice z jejich misie apoštolskou prefekturu luapulskou. Roku 1920 vyžádal si generální superior misionářů de la rue du Bac, Mons. de Guébriant, od Propagandy, aby od jeho misijního území v jižní Číně byl oddělen úsek s půl druhým milionem domorodců a svěřen salesiánům. Propaganda prosbě vyhověla, a tak utvořen byl apoštolský vikariát Shiu-Chow, jehož první salesiánský biskup byl posvěcen v Kantonu, a roku 1930 zavražděn bolševiky.

Po mírových smlouvách versaillských byli ze severní Indie vypuzeni misionáři němečtí, kteří tam horlivě pracovali 25 let. Propaganda nabídla osiřelé misie salesiánům, a to apoštolskou prefekturu assamskou v údolí Brahmaputra, mezi kmeny Khassi. Misie ta patřila k nejslibnějším. Také byly roku 1928 svěřeny salesiánům indická diecése Krišnagar a kvetoucí arcidiecése Madras. Několik roků předtím byli salesiáni zavoláni do Japonska a jsou jim svěřeny na ostrovu Kiušiu dva rozsáhlé okresy Mijazakki a Oita.

V království siamském byla velká část poloostrova Malacca odloučena od vikariátu Bangkok a svěřena salesiánům. Rozloha jejich siamské misie měří na 100.000 km2.

Dne 14. listopadu 1875 odjíždělo z Janova na palubě lodi Savoja prvních deset misionářů salesiánských. Don Bosko jim žehnal s můstku na rozloučenou. Po půl století pracuje v misiích přes 1200 Boskových řeholníků a řeholnic. Již v roce 1877 odjely do Patagonie i první sestry Panny Marie Pomocnice pomáhat svým starším bratřím salesiánským. Laskavým slovem, ošetřováním nemocných a sterými způsoby křesťanské milosrdné lásky dovedou obětavé sestry nejlépe připravit pohanská srdce pro přijetí slova misionářova.

Škoda, přeškoda, řekne si někdo, že Don Bosko se nedožil úspěchů svých misionářů a misionářek. — Nedožil, ale věděl o nich, jeho sny a vidění mu podivuhodně ukazovaly budoucnost salesiánských misií. Po prvé se mu snilo o úspěších misijních 3. srpna 1883. Zdálo se mu, že stojí na vrcholku And a hledí na jižní Ameriku s jejím množstvím kmenů a národů. Zasedl si ve snách i pod stanem nejukrutnějších kmenů indiánských. Vůdcem na jeho noční cestě Amerikou byl Donu Boskovi jeho milý přítel, mladistvý Ludvík Colle, syn hr. Colle-ho z Toulonu, zemřelý dva roky před smrtí světce. Hleď te, šeptal mu andělský hoch, ukazuje mu rukou zástupy divochů, roztroušených po hlubokých pralesích, u břehu širokých řek, hleď te na tisíce a tisíce nešťastných, čekajících po staletí na příchod svaté víry. Běžte mezi ně. Jsou žní, ponechanou pro salesiány. — Sen mluvil zřetelně. I nejzastrčenější kraje jihoamerické, kde se skrývala pověra, modloslužba, satanismus a nevěra, měly býti prozkoumány a víře získány od salesiánů.

(Pokračování příště)

Církev — Boží lid

(Dokončení ze str. 5.)

Ve státě ovšem hájíme rovnost práv a rovnost povinností pro všechny. Vláda má být z vůle lidu a vykonávat to, co si lid přeje. Všichni, kdo se ve vlasti narodili a kdo v ní žijí, k tomuto lidu patří. (K Božímu lidu naopak patří jenom ten, koho Bůh k němu povolal podle svého tajemného plánu spasení. Je sice jisté, že Bůh chce všecky lidi spasit (1 Tim 2, 4), proto všecky nějakým způsobem k Božímu lidu volá. Volá však všecky stejně?

Sv. Pavel to výslovně popírá. Právě proto přirovnává církev k tělu, které má mnoho údů a každý z nich má svou specifickou funkci. Úvahu pak končí tímto závěrem: "Vy jste Kristovo tělo a každý z vás jeho údem. Bůh ustanovil, aby v církvi jedni konali úkol misionářů, druzí aby promlouvali pod vlivem vnuknutí, třetí, aby učili. Někteří mají dále moc konat zázraky, jiní dar uzdravovat, pomáhat, řídit, mluvit rozličnými jazyky. Jsou snad všichni misionáři? Mají všichni dar promlouvat z vnuknutí? Jsou všichni schopni učit? Mají všichni moc konat zázraky? Umějí všichni vykládat?" (1 Kor 12, 27—30).

Z tolika různých darů — (charismat) — je podle sv. Pavla jen jeden společný pro všecky: **láska.** Ostatní však jsou odstupňované podle poslání, jaké kdo od Boha dostal. V právní terminologii to lidé vyjádřili tím, že nazvali strukturu církve odstupňovanou, hierarchickou. I tu byl často omyl ve výkladu, že se brala hierarchičnost církve podle monarchické struktury státu. Tím se ovšem obraz těla, jak jej podával sv. Pavel, značně zkreslil. Nedopouštějme se proto stejného zkreslování tajemné skutečnosti církve mechanickým přenesením pojmu Božího lidu do dnešní politické mluvy. Tím bychom popřeli to, čím se Božím lidem stáváme: popřeli bychom tím své osobní povolání, svou osobní a zvláštní účast kterou každý z nás má na díle spásy.

PŘIJME SE

ZKUŠENÁ KUCHAŘKA A HOSPODYNĚ

Bydlet v domácnosti — vlastní byt. Jednočlenná rodina (paní domu) — příjemné prostředí. Výborný plat — doporučení nutné. Volejte: 446-1418.

PRODÁM krásný dvojdomek v Miami — blízko moře. Na každé straně domku dva pokoje, koupelna, moderní kuchyň a jídelna. Na straně majitelově ještě 16×20 krásny obývací pokoj s ručně dělaným krbem. Oplocená krásná dvojitá zahrada a parking pro 8 vozů. Cena $69.500. Půjčka $7.000 na 6%. Nájemník splácí půjčku. Pište: Owner — 330 NE 119 Terace, North Miami, Florida 33161.

VOICE OF THE NATION

★ TO BE A WOMEN IN A COMMUNIST COUNTRY

by
MÍLA PACHNEROVÁ

(Continued from last issue)

Being confined to Czechoslovakia with no hope whatsoever of escape, for a special law forbids leaving the country without permission and that permission is never granted, can, indeed, tempt even otherwise honest people to join the Communist Party and thus insure for one's-self and family a better material as well as calmer life, relatively free from harassment and persecution.

Those who compromise on their principles in this manner, however, dearly harbor the high ideals of freedom and democracy and secretly try to inculcate the same sentiments to their children. In an overwhelming number of cases there is no way to forcibly suffuse the Czechoslovak population with the "Red Disease". The most that can be achieved is a sense of pretense.

What does the totalitarian regime expect of the woman?

According to the Communist doctrine and officially, a Czechoslovak woman is expected first of all to accept as a fact of life that the theory of the Marx-Lenin doctrine supersedes any individual political judgement or free religious belief and that the dedication to the Party stands high over the interests of one's own family.

Like all citizens the woman is supposed to accept absolutely what she is told by the mass media, even if there are doubts as to such statements in the highest Party places. This, of course, makes the request of unquestioned belief unrealistic. Leading a double life from one's earliest school years, one however, is smart enough to keep doubts to oneself. Anyway since two parties are engaged in a permanent pretense, the Czechoslovak woman is, at least in theory, expected to daily prove her political maturity and consciousness in a thousand ways. In practice she does not care less, which is a more important if not so obvious an attitude. Fully 90% of Czechoslovak women have no other choice than to seek employment be it the kind of hard work that other cultural countries reserve only for men or a routine job to both men and women everywhere.

The employed woman is expected to report to work on time. Her punctuality is of vital importance in her permanently recorded "Cadre Judgment", a document which is her companion throughout her working life. Arriving a minute or two late, and maybe repeatedly, makes a world of difference in one's "political image" and has to be reported at the next Enterprise Party meeting. There is always a party member, unknown to you, designed to check the book of record with times of individual arrival to the hour and minute or to scan the punching card for employees, where any late arrival automatically appears in red numbers.

Transportation a permanent nightmare

Work often start at 6 or 7 A.M. Surprisingly enough many women prefer these early hours, since to start later means to come home later and probably during the rush hour with its interminable lines in front of the shops. It seems, however, that there is always a rush hour and that you cannot outsmart it.

Most Czechoslovak families do not have an automobile. Some years ago, to get one meant that the buyer had to put in escrow two-thirds of the price of the car (Some 20,000 crowns and more than an average year's income), wait three or four years before delivery was made and secure for the same the signatures of recommendation from the Enterprise Party section and one's co-workers.

Without a car one is always pressed for time as circumstances exist. The only transportation available in this case for the working woman consists of overcrowded street cars and busses, which in the rush hours often do not bother to stop at the station despite passenger signals to halt and audible cursing of those who want to board them. A further difficulty in getting to work on time arises when rather frequently the employees are asked to report one-half hour earlier for a so-called "political ten minute lecture" ordered by the authorities and compulsory as far as good conduct in one's employment is concerned.

In spite of their reputed speed, street cars have become a target or butt of humor. Even after they start, they proceed at a snail's pace. The motor person is not always at fault, for he is hindered by obstacles of stalled cars ahead of him which broke down or whose movement is halted by the failure of electric power. In fear of arriving late to work passengers may abandon the streetcars at the end of the waiting line to catch a car ahead of them. Often when they do so, the line suddenly moves and they are left without a ride in both the car they abandoned and the one they sought to catch.

Boarding cars is equal to a life and death struggle, for passengers are elbowing their way into the car against the ones who are trying to leave the conveyance. Such struggle may result in a fighting mood, and accentuates the daily journey to the place of one's employment, making it an ordeal resulting in bruises and torn clothing.

To add to the difficulty of holding a job, some younger women before leaving for work must first get their child or children to the nursery or day-care center. Once there, in a crowded ante-room they are expected to change the children's clothes into play suits. Often children are unruly since their nap in the street car has been interrupted. They will be pacified only when their sleep is made possible for them, which again is the chore to be performed by the mother.

Mothers are supposed to pick up their children in late afternoon at a time that frequently and devilishly conflicts with their working hours. Again they engage in a rush for the street car or bus station. Again the struggle for a bit of space begins. Sometimes there may be no more space than the upper or lower steps of the platform. Sitting or standing here is forbidden but tolerated by compassionate drivers, who as fathers and mothers, themselves, may face exactly the same problem later in the day.

Recently conditions have not changed but have grown worse. When the housewife returns home with her children she again must do so by rushing for the street car and proceed through the same trials as those which she had to endure in the morning. All of this belongs to the chores of the day.

There are still other tasks to be accomplished by the Czechoslovak mother. She is thrown in with the rest of the "classless" society whose responsibilities are not considered by the work that they perform whether they be doctors, teachers, lawyers, research workers, plumbers of "cabbies", because "all of us", according to communist standards constitute the working class of equal responsibilities and consideration. All after a hard day's stint of work which includes a mere thirty minutes for lunch have to do some quick shopping on their way home.

Shopping and keeping house

In the first place no Czechoslovak woman can afford to go shopping only one day a week or even one day in two weeks as she does in the States. She simply would never be able to carry the entire load of purchases in her two hands to a distant car or bus stop sign.

Vegetables regularly are handed to the buyer in old and not too clean torn newspapers. Potatoes and other field and garden produce are never previously cleaned. Produce, moreover, is not sorted out according to quality or ripeness, and the buyer must accept it without selection, thus getting pieces of poor quality mixed promiscuously with the supposedly acceptable goods. In buying and carrying home her purchases, the housewife finds her clothing invariably smeared and stained by either garden dirt or by soiled goods, dripping through one or another of her shopping bags, be they made of canvas or simply netting of rope.

(To be Continued in next issue)

FOR RENT

4 Rooms — prefer Bohemian elderly couple. 1st floor. Call LA 3-8942.

The Karlin Club, 5304 Fleet Ave. in Cooperation with the Lihani-Nemecek Travel Agency is sponsoring a

★ **HAWAIIAN NITE** ★

ON ,FRIDAY, JULY 29, 1977
at Karlin Hall, 5304 Fleet Avenue.
Native Hawaiian Dancers will perform.
The JOHNNY BOLIBRUSH ORCHESTRA will play for Dancing beginning at 7:30 P.M.
*
The Douda Catering Service will staff the Kitchen. The public is welcome.

Henry Nemecek - 749-7459 - may be reached for details.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★
Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

LETTER TO MY FATHER IN PRAGUE

By MILENA TÁNSKÁ

It's now certain, my dear father, that you will celebrate your 77th birthday without me. Our beautiful plan for a birthday party in my home in the United States has been thwarted in a cruel fashion indeed. The decision of the Czechoslovak Government not to let you leave the country is now final and, as you explain in your letter, you have no right of appeal.

Since January, when you first applied for permission to visit your daughter and two grandchildren, you and I have lived in nervous expectation and tension as to what would happen. I tried to be optimistic, through, particularly in view of the loud claims made by the government in Prague that it stood by its Helsinki commitments of 1975.

You remember that in one of my previous letters I quoted one particular section of the Final Act of the Helsinki Conference which, in fact, talks about us. It refers to the importance of human contacts; it provides that "participating states will favorably consider applications for travel" and that "applications for temporary visas to meet members of their families will be dealt with without distinction as to the country of origin or destination."

Fine words. Your application for an exit visa was rejected and so was your appeal sent to the President of Czechoslovakia. I was crying, frustrated and angry. It was very kind of you, dear father, to include in your last letter soothing words of hope that maybe in the future . . .

But the future for me was this month. Your birthday with us; the graduation of our "little" Milena, as you call her; your surprise that Danica who left her native land at the age of two can still talk with you in your language; our little rock garden waiting for the expert care only you can provide. Have we asked for too much when we wanted to be reunited for six weeks? Should someone actually have the right to deny us the little but precious joys of being together, a father, his daughter, and her family? After all we have never claimed anything special just ourselves, and both of us know that we are not alone in our grief.

Testifying recently before a congressional committee in Washington, the famous ballet dancer Nureyev said something which will never be published in Prague or Moscow. His mother has been prevented from visiting him for 16 long years and is not allowed to leave the Soviet Union. Nureyev is famous, of course, and has many influential friends and admirers who have tried many times to alleviate his private ordeal. All in vain.

Nureyev's human rights case is now publicly known, but will someone talk about it in Belgrade where preparations to review "the fulfillment of the Helsinki agreement" are being made by people with political power? And will anybody even mention the sadness and agony experienced by thousands of people like you and your daughter who are not famous and are doomed to live on the periphery of human rights?

What can be done to shake governments of Eastern Europe into acceptance of some civility and human decency? I don't know, but I am certainly proud that the President of my new country is raising his voice in defense of human rights and that I can live with people who can always visit their fathers and mothers, daughters and sons.

I still want (and hope) to see you and that's why, without your knowledge, I'm making my appeal public. I'm desperate because you will be 78 next year and because your government continues to destroy, cynically and vengefully, our desire and dream to be together again, at least for a while. I have to protest.

Milena Tanska is a former journalist and citizen of Czechoslovakia who lives with her family in New England.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THE ROLE OF SMALL BUSINESS

It seems that we are quick to underestimate the role of small business in our American free enterprise system.

For example, were you aware that small businesses account for 43 percent of our Gross National Product? Did you know that small businesses are responsible for almost 50 percent of our country's Gross Business Product?

Furthermore, it is usually not well known that more than 52 percent of the United States' business employment is provided by small businesses.

Small businessmen are your neighbors and mine. They are the people we trade with on a local level. They provide us with almost every possible service. And with their profits, they pay business taxes that improve our local communities.

When it comes to employment and reinvestment into, and concern for, local communities, small business has proved to be a most valuable friend.

More than 100 million Americans derive their livelihoods from small business concerns in their own local communities. More than 9,420,000 businesses are considered small. More than 90 percent of all corporations are small businesses and recognize the advantages of staying small as opposed to being swallowed up by more powerful, expansive big business concerns.

What exactly is a small business? According to definition standards established by the U.S. Small Business Administration, small businesses range in size from one to as many as 1,500 employees.

The average small business has total assets worth less than $9 million. Annual income after taxes for small businesses seldom runs above $400,000.

Small business represents the majority of Americans. The very existence of so many small businesses proves the merit of American free enterprise. Each of the nine and a half million small businesses represents the American dream come true for 9,420,000 American business managers and nearly 50,000,000 employees. And the number holds promise for others who would like to dream and exercise their freedom to compete.

The shortage of capital, plus the great number of new government regulations is making it very difficult for small business.

To deny that small businesses are being threatened means denying reality and ignoring obvious facts. Consider the following eye-opener: In 1969 there were 15,000 bankruptcies by businesses; in 1975 there were 30,000 . . . doubled in just six years!

Reports which are required by these regulatory agencies of our government cost a total of $40 billion per year. And small businesses end up footing more than half the bill, a load they aren't able to carry.

Small businesses must also bear one of the heaviest tax loads within our system.

The controversial OSHA distributes a 330-page publication containing detailed and regulatory rulings on almost every facet of business operation, yet done in legal vernacular.

Added to all these regulations are also rulings and regulations issued by ICC, FTC, ERISA and IRS.

We must act responsibly in choosing those who create the regulatory agencies, determine tax laws, etc. By being aware of the facts, we can more sensibly vote on our legislative and executive leaders. We must acquire accurate knowledge of the small business situation, and then act upon that knowledge.

Our economy, our freedom and our future depend on it.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

Cleveland News

The Karlin Club 5304 Fleet Ave. is sponsoring a Hawaiian Nite on Friday, July 29, 1977 The Johnny Bolibrush Orchestra will play for dancing beginning at 7:30 P.M. Native Hawaiian Dancers will perform throughout the evening. Films on Hawaii will be presented by the Lihani-Nemecek Travel Agency of 5923 Broadview Rd. The Kitchen at Karlin Hall staffed by the Douda Catering service will open at 4:00 P.M. No reservation are needed. Chairman is Henry Nemecek. He may be reached for details at 749-7459. Proceeds will be used toward the Karlin Hall Parking Lot Paving Fund.

Thanks, Joe Kocab, 883-4760

* * *

The District Alliance of Czech Catholics is celebrating the 60th Anniversary of its founding July 16th and 17th, 1977 with a Dance and Reception on Saturday, July 16th at 7:00 P.M. at Czech Karlin Hall 5302 Fleet Ave honoring arriving out of Town guests. The Karlin Brass Band will play. The Douda Catering Service will have Czech-Style meals available. No reservation needed.

A Czech Mass and Sermon will be offered at 10:30 A.M. at Our Lady of Lourdes Church Hamm Ave. and E. 55th on Sunday, July 17th. Celebrant will be Bishop-Elect Daniel Kucera of Joliet, Illinois. Host Pastor is Rev. John Andel. The Choir will be directed by Professor Arnold Weiss.

At 2:00 P.M. at the Czech Sokol Hall 4314 Clark Avenue Mayor Ralph Perk will be the main speaker. Folk Dancers from Toronto and Chatham, Ontario, Swanton, Ohio, and the Cleveland Sokol Czech Dancers will perform. The Karlin Brass Band will play for dancing. A Czech-style kitchen will open at 1:00 P.M. Ann Cisar and Ann Veverka are co-chairman. Vaclav Hyvnar is president.

* * *

The 30th Annual Picnic sponsored by St. Joseph Society #156 of the Czech Catholic Union will be held on Sunday August 7, 1977 at the Oddfellows Farm on Cochran Road in Glenwillow, Ohio. A Czech-style kitchen of Roast Pork or Goulash Dumplings and Tripe Soup will open at 12:00 Noon. Games for Children and adults will begin at 2:00 P.M. The Karlin Brass Band will perform outdoors and The Malec Bros. Combo and Joe Hezoucky indoors. The public is welcome.

President is William Hess of Maple Hts. Chairman is Joseph Kovac of Gaifield Hts. For details call Entertainment Chm. Joe Kocab, 883-4760.

Put your money where your heart is —
IN AMERICA
U. S. SAVINGS BONDS,
NEW FREEDOM SHARES

ST. JOSEPH SOCIETY No. 156 — CZECH CATH. UNION

30TH ANNUAL

FAMILY PICNIC

SUNDAY, AUGUST 7, 1977 at Oddfellows Farm

Glenwillow, Ohio — on Cochran Rd. between Aurora & Pettibone Rds.

● Music Outside by Karlin Brass Band ● Music Downstairs by Malec Brothers ● Music also by Joe Hezoucky ● Kitchen by The Ladies of the Lodge from noon on ● Games and Races for Young and Old 2:00 P.M. ●

Come and enjoy a day in the country. Public welcome. Register at entrance gate

Jos. Kovac, Chm.; William Hess, President; Frank Makovicka, Vice Pres.; Mary Ann Mahoney, Secretary; Joe Kocab, Entertainment.

YOU ARE INVITED!

"60th ANNIVERSARY"

Cleveland District Alliance of Czech Catholics

Saturday, July 16, 1977 — Karlin Hall, 5302 Fleet Ave.

Dance honoring Out-of-Town Guests
Music by Karlin Brass Band 7:00 P.M.
Kitchen by Douda Catering from 6:00 P.M.
No reservation Needed

Sunday, July 17, 1977

CZECH MASS & SERMON 10:30 A.M.
OUR LADY OF LOURDES CHURCH

Ceska Sin Sokol, 4314 Clark Ave.

Picnic & Folk Dancers 2:00 P.M.
Czech Kitchen opens at 1:00 P.M.
Music by Karlin Brass Band
Details: Ann Cisar 641-0714, Ann Veverka 341-0444, Vaclav Hyvnar 321-6302